

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 213/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> . . .	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 213/02	Υπόθεση C-768/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2018 η Michal Harvilik — HYDRA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA κατά Τσεχικής Δημοκρατίας και Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	2
2019/C 213/03	Υπόθεση C-115/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η China Construction Bank Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 6 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-665/17, China Construction Bank κατά EUIPO	2
2019/C 213/04	Υπόθεση C-116/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 ο Gregor Schneider κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-560/16, Gregor Schneider κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)	4

2019/C 213/05	Υπόθεση C-190/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — MG, NH κατά Germanwings GmbH	5
2019/C 213/06	Υπόθεση C-220/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) στις 11 Μαρτίου 2019 — Promociones Oliva Park S.L. κατά Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana	6
2019/C 213/07	Υπόθεση C-227/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις 14 Μαρτίου 2019 — DX	7
2019/C 213/08	Υπόθεση C-245/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 20 Μαρτίου 2019 — Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Β	8
2019/C 213/09	Υπόθεση C-246/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 20 Μαρτίου 2019 — Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Β, C, D, F.C.....	9
2019/C 213/10	Υπόθεση C-248/19: Προσφυγή της 20ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας	10
2019/C 213/11	Υπόθεση C-256/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) στις 26 Μαρτίου 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG	11
2019/C 213/12	Υπόθεση C-284/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Απριλίου 2019 ο Andrew Clarke κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-731/18, Clarke κατά Επιτροπής	13
2019/C 213/13	Υπόθεση C-290/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd Trnava (Σλοβακία) στις 9 Απριλίου 2019 — RN κατά Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	Υπόθεση C-298/19: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	15
2019/C 213/15	Υπόθεση C-299/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) στις 11 Απριλίου 2019 — Techbau SpA κατά Azienda Sanitaria Locale AL.....	16
2019/C 213/16	Υπόθεση C-305/19: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	17
2019/C 213/17	Υπόθεση C-306/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2019 — Milis Energy SpA κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE.....	18
2019/C 213/18	Υπόθεση C-311/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 16 Απριλίου 2019 — BONVER WIN, a. s. κατά Ministerstvo financí.....	19
2019/C 213/19	Υπόθεση C-337/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Απριλίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 14 Φεβρουαρίου 2019 στις συνεδिकाσθείες υποθέσεις T-131/16 και T-263/16, Βέλγιο και Magnetrol International κατά Επιτροπής	20
2019/C 213/20	Υπόθεση C-348/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Drex Technologies SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-414/16, Drex Technologies κατά Συμβουλίου	21

2019/C 213/21	Υπόθεση C-349/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Almashreq Investment Fund κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-415/16, Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου.....	22
2019/C 213/22	Υπόθεση C-350/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Souruh SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-440/16, Souruh κατά Συμβουλίου	23
2019/C 213/23	Υπόθεση C-371/19: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	24
Γενικό Δικαστήριο		
2019/C 213/24	Υπόθεση T-748/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2019 — QH κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Αίτηση αρωγής — Άρθρο 12α του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Ηθική παρενόχληση — Απορριπτική απόφαση επί της αιτήσεως αρωγής — Αρχές της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας — Δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση. — Δικαίωμα ακροάσεως).....	26
2019/C 213/25	Υπόθεση T-49/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δημοσιονομικές διορθώσεις — Έννοια του «παραγωγού» — Επενδύσεις πραγματοποιούμενες εκτός των εγκαταστάσεων μιας οργάνωσης παραγωγών — Έλεγχος διενεργούμενοι πριν από την έγκριση επιχειρησιακού προγράμματος — Έλεγχος στην εντολή των δαπανών — Ενιαία δημοσιονομική διόρθωση — Κατ' αποκοπή δημοσιονομική διόρθωση — Αναλογικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως).....	27
2019/C 213/26	Υπόθεση T-135/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2019 — Scor κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Αγορά αντασφαλίσεως κινδύνων φυσικών καταστροφών — Ενίσχυση υπό τη μορφή απεριόριστης εγγυήσεως του κράτους υπέρ του CCR — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου ελέγχου — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Εν μέρει απαράδεκτο — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερόμενων μερών — Ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους — Ανυπαρξία σοβαρών δυσκολιών)....	27
2019/C 213/27	Υπόθεση T-239/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Γερμανία κατά Επιτροπής («ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση δαπάνες — Δαπάνες πραγματοποιηθείσες από τη Γερμανία — Κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση που εφαρμόζεται λόγω ανεπαρκούς συχνότητας των βασικών ελέγχων — Υποχρέωση υπολογισμού και καταχώρισης σε ετήσια βάση των τόκων στα λογιστικά βιβλία — Άρθρα 31 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Άρθρο 6, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα»).....	28
2019/C 213/28	Υπόθεση T-737/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Wattiau κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — ΚΣΥΑ — Επιστροφή των ιατρικών εξόδων — Σύμβαση συναφθείσα, μεταξύ άλλων, μεταξύ της Ένωσης, του Λουξεμβούργου και της Entente des hôpitaux luxembourgeois για την τιμολόγηση της παρεχόμενης στους ασφαλισμένους στο ΚΣΥΑ υγειονομικής περιθάλψεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας — Άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Άρθρο 39 της κοινής ρυθμίσεως σχετικά με την υγειονομική ασφάλιση των υπαλλήλων).....	29
2019/C 213/29	Υπόθεση T-136/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Kuota International κατά EUIPO — Sistema Sport (K) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης K — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Κακή πίστη — Άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	30
2019/C 213/30	Υποθέσεις T-152/18 έως T-155/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Sona Nutrition κατά EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπή — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MULTIPLUS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001).....	31

2019/C 213/31	Υπόθεση T-214/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Briois κατά Κοινοβουλίου (Προνόμια και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας — Σύνδεση με τα κοινοβουλευτικά καθήκοντα — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Εξωσυμβατική ευθύνη)	32
2019/C 213/32	Υπόθεση T-271/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2019 — Mauritsch κατά INEA (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Συμβάσεις ορισμένου χρόνου — Αρχική μη αποδοχή εκ μέρους του προσφεύγοντος-ενάγοντος της προτάσεως παρατάσεως της συμβάσεως — Παραίτηση — Άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος σε επίδομα ανεργίας — Ευθύνη)	32
2019/C 213/33	Υπόθεση T-407/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — WP κατά EUIPO (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανεώσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Καθήκον μέριμνας — Ίση μεταχείριση — Κανόνες περί αντιστοιχίας μεταξύ δικογράφου της προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως)	33
2019/C 213/34	Υπόθεση T-423/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Fissler κατά EUIPO (vita) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης vita — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έννοια του χαρακτηριστικού — Ονομασία χρώματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	34
2019/C 213/35	Υπόθεση T-558/18: κΑπόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Luru κατά EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Djili DS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα DJILI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)	34
2019/C 213/36	Υπόθεση T-353/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Promeco κατά EUIPO — Aerts (vaisselle) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	35
2019/C 213/37	Υπόθεση T-381/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 — Engel κατά EUIPO — F. Engel (ENGEL) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)	36
2019/C 213/38	Υπόθεση T-495/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 — Dermatest κατά EUIPO (DERMATEST) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DERMATEST — Άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)	37
2019/C 213/39	Υπόθεση T-530/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Ρουμανία κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής — Κοινοποίηση στον αποδέκτη — Δημοσίευση της αποφάσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Χρονικό σημείο ενάρξεως — Εκπρόθεσμο — Απαράδεκτο)	37
2019/C 213/40	Υπόθεση T-145/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2019 — Jar Energéticas y Medioambientales κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Περιβάλλον — Εργαλείο χρηματοδότησης για το περιβάλλον (LIFE) — Πρόγραμμα LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Ανάκτηση των καταβληθέντων ποσών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απουσία επείγοντος)	38
2019/C 213/41	Υπόθεση T-114/19: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Pavel κατά EUIPO — bugatti (B)	39
2019/C 213/42	Υπόθεση T-190/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — BF κατά Επιτροπής	40
2019/C 213/43	Υπόθεση T-196/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — AZ κατά Επιτροπής	41

2019/C 213/44	Υπόθεση T-198/19: Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — ΒΑ κατά Επιτροπής	42
2019/C 213/45	Υπόθεση T-200/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — ΒΒ κατά Επιτροπής	44
2019/C 213/46	Υπόθεση T-201/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — ΒC κατά Επιτροπής	45
2019/C 213/47	Υπόθεση T-205/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — ΒD κατά Επιτροπής	47
2019/C 213/48	Υπόθεση T-210/19: Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale κ.λπ. κατά Επιτροπής . . .	48
2019/C 213/49	Υπόθεση T-231/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Klöckner Pentaplast κατά Επιτροπής	49
2019/C 213/50	Υπόθεση T-232/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — H&R Ölwerke Schindler κατά Επιτροπής	50
2019/C 213/51	Υπόθεση T-233/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Infineon Technologies Dresden κατά Επιτροπής	52
2019/C 213/52	Υπόθεση T-234/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Infineon Technologies κατά Επιτροπής	53
2019/C 213/53	Υπόθεση T-237/19: Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — GTP κατά Επιτροπής	54
2019/C 213/54	Υπόθεση T-238/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Wera Hygieneprodukte κ.λπ. κατά Επιτροπής	55
2019/C 213/55	Υπόθεση T-240/19: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — A9.com κατά EUIPO (Διάταξη εικονιδίου καμπάνας)	56
2019/C 213/56	Υπόθεση T-246/19: Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2019 — Καμπότζη και CRF κατά Επιτροπής	57
2019/C 213/57	Υπόθεση T-248/19: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Bilde κατά Κοινοβουλίου	58
2019/C 213/58	Υπόθεση T-251/19: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Wieland-Werke κατά Επιτροπής	59
2019/C 213/59	Υπόθεση T-252/19: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Pech κατά Συμβουλίου	60
2019/C 213/60	Υπόθεση T-253/19: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Απριλίου 2019 — BG κατά Κοινοβουλίου	62
2019/C 213/61	Υπόθεση T-260/19: Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Al-Tarazi κατά Συμβουλίου	62
2019/C 213/62	Υπόθεση T-268/19: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Απριλίου 2019 — Imagina Media Audiovisual κ.λπ. κατά Επιτροπής .	63
2019/C 213/63	Υπόθεση T-269/19: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Απριλίου 2019 — Imagina Media Audiovisual κατά Επιτροπής	65
2019/C 213/64	Υπόθεση T-270/19: Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2019 — Amazon Technologies κατά EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	Υπόθεση T-272/19: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Απριλίου 2019 — ΤΟ κατά ΕΥΕΔ	67
2019/C 213/66	Υπόθεση T-274/19: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2019 — Target Ventures Group κατά EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	Υπόθεση T-275/19: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2019 — PNB Banka κ.λπ. κατά ΕΚΤ	69
2019/C 213/68	Υπόθεση T-277/19: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2019 — ΒΚ κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο	71
2019/C 213/69	Υπόθεση T-278/19: Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2019 — Aurora κατά ΚΓΦΠ — SESVanderhave (M 02205)	71
2019/C 213/70	Υπόθεση T-280/19: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Highgate Capital Management κατά Επιτροπής	73
2019/C 213/71	Υπόθεση T-281/19: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Κύπρος κατά EUIPO — Φιλώτας Μπέλλας & Υιός (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	74
2019/C 213/72	Υπόθεση T-282/19: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Φιλώτας Μπέλλας & Υιός ΑΕ (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	75
2019/C 213/73	Υπόθεση T-285/19: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαΐου 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria κατά Επιτροπής	76
2019/C 213/74	Υπόθεση T-286/19: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Azaron κατά Συμβουλίου	78
2019/C 213/75	Υπόθεση T-288/19: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Divaro κατά EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	Υπόθεση T-290/19: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO (Αναπαράσταση δύο παράλληλων καμπύλων κόκκινων γραμμών)	80
2019/C 213/77	Υπόθεση T-295/19: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Klymenko κατά Συμβουλίου	80
2019/C 213/78	Υπόθεση T-296/19: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2019 — Sumol + Compal Marcas κατά EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	Υπόθεση T-508/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — OLX κατά EUIPO — Stra (STRADIA)	83
2019/C 213/80	Υπόθεση T-543/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΧΚ κατά Επιτροπής	83
2019/C 213/81	Υπόθεση T-546/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΧΜ κ.λπ. κατά Επιτροπής	83
2019/C 213/82	Υπόθεση T-570/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥQ κατά Επιτροπής	84
2019/C 213/83	Υπόθεση T-571/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥR κατά Επιτροπής	84
2019/C 213/84	Υπόθεση T-572/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥS κατά Επιτροπής	84
2019/C 213/85	Υπόθεση T-746/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Bronckers κατά Επιτροπής	85

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

*(2019/C 213/01)***Τελευταία δημοσίευση**

EE C 206 της 17.6.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 187 της 3.6.2019

EE C 182 της 27.5.2019

EE C 172 της 20.5.2019

EE C 164 της 13.5.2019

EE C 155 της 6.5.2019

EE C 148 της 29.4.2019

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 2018 η Michal Harvilik — HYDRA κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-365/18, Michal Harvilik — HYDRA κατά Τσεχικής Δημοκρατίας και Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

(Υπόθεση C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Michal Harvilik — HYDRA (εκπρόσωπος: A. Wagner, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Τσεχική Δημοκρατία, Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Με διάταξη της 19ης Μαρτίου 2019, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 η China Construction Bank Corp. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 6 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-665/17, China Construction Bank κατά EUIPO

(Υπόθεση C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: China Construction Bank Corp. (εκπρόσωποι: A. Carboni, J. Gibbs, Solicitors)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Groupement des cartes bancaires

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-665/17·
- να αποφανθεί οριστικώς σε σχέση με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 ⁽¹⁾ ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και
- να καταδικάσει το ΕUIPO και όλους τους παρεμβαίνοντες στην ανααιρετική διαδικασία στα δικαστικά τους έξοδα και στα έξοδα της ανααιρεσείουσας στο πλαίσιο τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-665/17.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει κατά της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τρεις λόγους αναίρεσως, και δη ότι το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ· και
- 2) δεν αιτιολόγησε την κρίση του ότι το προγενέστερο σήμα που επικαλέστηκε η παρεμβαίνουσα (στο εξής: προγενέστερο σήμα) είχε έντονο διακριτικό χαρακτήρα όσον αφορά «τις χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, τις νομισματικές υποθέσεις και τις τραπεζικές υποθέσεις», και/ή
- 3) παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά στο πλαίσιο τόσο της εκτιμήσεώς του σχετικά με το προγενέστερο σήμα και το αντιτασσόμενο σήμα όσο και της ως άνω διαπιστώσεώς του περί του έντονου διακριτικού χαρακτήρα.

Ο λόγος αναίρεσως περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' μπορεί να υποδιαιρεθεί περαιτέρω στα εξής σφάλματα του Γενικού Δικαστηρίου κατά την εξέταση της υποθέσεως:

1. το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη τη φήμη του προγενέστερου σήματος κατά το πρώτο στάδιο εκτίμησως της ομοιότητας των σημάτων και στο πλαίσιο της συνολικής εκτίμησως του κινδύνου συγχύσεως, προσέγγιση η οποία είναι εσφαλμένη και οδήγησε σε ανεπίτρεπτη «διπλή εκτίμηση»·
2. το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε εσφαλμένα το προγενέστερο και το αντιτασσόμενο σήμα ως κατ' ουσίαν λεκτικά σήματα και δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τον εικονιστικό χαρακτήρα τους, πράγμα το οποίο είχε αρνητικό αντίκτυπο στην εκτίμηση τόσο των οπτικών όσο και των ακουστικών ομοιοτήτων των επίμαχων σημάτων καθώς και στη σημασία που έπρεπε να αποδοθεί σε καθεμία από τις εν λόγω κατηγορίες·
3. το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διάφορα σφάλματα κατά τον προσδιορισμό των υπηρεσιών της κλάσεως 36, ως προς τις οποίες έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης και είχε συνεπώς διακριτικό χαρακτήρα, και
4. τόσο λόγω των προαναφερόμενων σφαλμάτων όσο και λόγω μη συνεκτιμήσεως πρόσθετων σημαντικών παραμέτρων, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη στη δέουσα συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου και του αντιτασσόμενου σήματος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2019 ο Gregor Schneider κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-560/16, Gregor Schneider κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

(Υπόθεση C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Gregor Schneider (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναιρέσει, στο σύνολό της, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 4.12.2018 στην υπόθεση T-560/16·
- 2) να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε ο προσφεύγων πρωτοδικώς, και δη

να ακυρώσει την απόφαση του EUIPO (πρώην ΓΕΕΑ) της 2.10.2014 περί τοποθέτησεως του προσφεύγοντος από το τμήμα Διεθνούς Συνεργασίας και Νομικών Υποθέσεων στο τμήμα Βασικών Δραστηριοτήτων του EUIPO·

επικουρικώς: να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, αφού προηγουμένως αναιρέσει την ως άνω απόφαση·

- 3) να καταδικάσει το EUIPO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, και δη τόσο στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς του, ο ανααιρεσίων προβάλλει εννέα λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα, στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, τον «κανόνα της αντιστοιχίας» μεταξύ διοικητικής ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και δικογράφου της προσφυγής, καθόσον απέρριψε ως απαράδεκτο, παραπέμποντας στην αρχή της αντιστοιχίας, έναν ισχυρισμό τον οποίο ο προσφεύγων δεν ήταν σε θέση να προβάλει κατά τον χρόνο ασκήσεως της διοικητικής ενστάσεως, διότι δεν είχε ακόμη πραγματοποιηθεί η ανάθεση καθηκόντων.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τα κριτήρια εκτιμήσεως ενδεχόμενης καταχρήσεως εξουσίας, στηριζόμενο στη νομική αρχή ότι, εάν η τοποθέτηση σε άλλη θέση δεν έχει θεωρηθεί ασυμβίβαστη προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τότε δεν τίθεται ζήτημα καταχρήσεως εξουσίας. Αυτή η νομική αρχή δεν ευσταθεί, διότι θα απέκλειε, καταρχήν, από τις υποθέσεις καταχρήσεως εξουσίας όλες τις περιπτώσεις

κατά τις οποίες η διοίκηση επικαλείται εύλογο συμφέρον της υπηρεσίας, χωρίς να επιδιώκει όντως την επίτευξη του εν λόγω συμφέροντος. Πρόκειται ακριβώς για «έξυπνες» περιπτώσεις καταχρήσεως εξουσίας, οι οποίες δεν θα έπρεπε να εκφεύγουν εν γένει του δικαστικού ελέγχου μέσω μιας ούτως διατυπωθείσας νομικής αρχής.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τις προϋποθέσεις ακρόασης την οποία εγγυάται το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κρίνοντας ότι η ακρόαση είναι αναγκαία μόνον εάν ατομικό μέτρο το οποίο απευθύνεται σε συγκεκριμένο πρόσωπο θα μπορούσε, κατά την άποψη της διοικήσεως, να επηρεάσει δυσμενώς το πρόσωπο αυτό. Όμως η ακρόαση και ο σεβασμός του δικαιώματος ακρόασης εξυπηρετούν ακριβώς αυτόν τον σκοπό, δηλαδή το να φέρνουν στο φως απόψεις και ενδεχόμενες συνέπειες προτιθέμενων αποφάσεων της διοικήσεως, τις οποίες η ίδια δεν έχει ήδη λάβει υπόψη.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε επανειλημμένα το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, διότι αγνόησε, μεταξύ άλλων, έναν νέο ισχυρισμό που αυτός προέβαλε κατά την προφορική διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δεν έλαβε υπόψη τη σχετική πρόταση εξετάσεως μαρτύρων, και δεν έλαβε απόφαση δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 4, του ως άνω Κανονισμού Διαδικασίας. Το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε, επίσης, το δικαίωμα ακρόασης του προσφεύγοντος, διότι δεν εξέτασε τους ήδη προταθέντες με το δικόγραφο της προσφυγής μάρτυρες, προσάπτοντας εντούτοις στον προσφεύγοντα ότι δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε, επομένως, τις θεμελιώδεις αρχές για δίκαιη δίκη σε ένα κράτος δικαίου, κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, εγείροντας αμφιβολίες ως προς την αποτελεσματικότητα της δικαστικής προστασίας.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε επανειλημμένα τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως.

Έβδομον, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, όγδοον, δεν αιτιολόγησε την απόφασή του και ένατον, παρέβη τους κανόνες της λογικής.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 27 Φεβρουαρίου 2019 — MG, NH κατά Germanwings GmbH

(Υπόθεση C-190/19)

(2019/C 213/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: MG, NH

Εναγόμενη: Germanwings GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Υφίσταται δικαίωμα αποζημίωσης του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ ακόμη και όταν επιβάτης δεν προλαβαίνει να επιβιβαστεί, λόγω σχετικά μικρής καθυστέρησης στην άφιξη, σε πτήση άμεσης ανταπόκρισης με αποτέλεσμα να αφιχθεί στον τελικό του προορισμό με καθυστέρηση τριών και πλέον ωρών, αλλά οι δύο πτήσεις εκτελέστηκαν από διαφορετικούς αερομεταφορείς και η επιβεβαίωση της κράτησης έγινε από ταξιδιωτικό πρακτορείο το οποίο συνδύασε τις πτήσεις για τον πελάτη του;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) στις 11 Μαρτίου 2019 — Promociones Oliva Park S.L. κατά Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

(Υπόθεση C-220/19)

(2019/C 213/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Promociones Oliva Park, S.L.

Καθού: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό κατ' όνομα άμεσος φόρος, όπως ο IVPEE [φόρος επί της αξίας παραγωγής της ηλεκτρικής ενέργειας], ο οποίος, λαμβανομένου υπόψη του πραγματικού χαρακτήρα του, είναι τελικός έμμεσος φόρος χωρίς ειδικό σκοπό, με αποκλειστικά εισπρακτικό χαρακτήρα, χωρίς να μπορεί ο χαρακτηρισμός που του αποδίδεται από το εθνικό δίκαιο να υπερισχύσει της ερμηνείας του δικαίου της ΕΕ, η οποία καθορίζεται από τους σκοπούς της έννομης αυτής τάξης, σε συνάρτηση με τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά του φόρου;

- 2) Παρά τον χαρακτηρισμό του IVPEE ως περιβαλλοντικού φόρου, επιδιώκει ο φόρος αυτός βασικό εισπρακτικό σκοπό, καθόσον βαρύνει εξίσου δραστηριότητες παραγωγής και διοχέτευσης ηλεκτρικής ενέργειας στο σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας ανεξαρτήτως της έντασης και της επίπτωσης των δραστηριοτήτων αυτών στο περιβάλλον, κατά παράβαση του άρθρου 1 και του άρθρου 3, παράγραφοι 1, 2 και 3, στοιχείο α', σε συνδυασμό, όσον αφορά την τελευταία αυτή διάταξη, με το άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/ΕΚ⁽²⁾;
- 3) Αντιβαίνει ο IVPEE στην αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού και στην αρχή της προώθησης της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, στο μέτρο που επιφυλάσσει την ίδια φορολογική μεταχείριση στην ενέργεια από μη ανανεώσιμες πηγές και στην ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, εισάγοντας δυσμενή διάκριση εις βάρος των δεύτερων και παραβιάζοντας το καθεστώς στήριξης που προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', και σε συναφείς διατάξεις της οδηγίας 2009/28/ΕΚ;
- 4) Τέλος, αντιβαίνει ο IVPEE στην προμνησθείσα αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού και στα άρθρα 32, 33 και 34 (κεφάλαιο VIII, Οργάνωση της πρόσβασης στο σύστημα) της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽³⁾, διότι θεωρείται ότι ο IVPEE επιτρέπει θετική διάκριση υπέρ των αλλοδαπών παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας, εις βάρος των Ισπανών παραγωγών, προκαλώντας στρέβλωση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και της πρόσβασης στο σύστημα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ 2009, L 9, σ. 12).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 211, σ. 55).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) στις
14 Μαρτίου 2019 — DX**

(Υπόθεση C-227/19)

(2019/C 213/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: DX

Καθ' ης διοικητική αρχή: Bürgermeister der Stadt Graz

Παραμβαίνουσα: Finanzpolizei

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών⁽¹⁾ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικό κανόνα ο οποίος προβλέπει για παραβάσεις τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού, όπως για παράλειψη τηρήσεως εγγράφων μισθοδοσίας και εγγράφων κοινωνικής ασφαλίσεως ή για παράλειψη αναγγελίας στο κεντρικό γραφείο συντονισμού, πολύ υψηλά πρόστιμα, και ιδίως υψηλές ελάχιστες κυρώσεις, που επιβάλλονται σωρευτικά ανά εργαζόμενο;

- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν είναι καταφατική:

Έχουν το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, καθώς και η οδηγία 96/71/ΕΚ και η οδηγία 2014/67/ΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην επιβολή σωρευτικών προστίμων χωρίς απόλυτο ανώτατο όριο σε περίπτωση παραβάσεων τυπικών υποχρεώσεων που αφορούν τη διασυνοριακή απασχόληση εργατικού δυναμικού;

(¹) ΕΕ 1997, L 18, σ. 1.

(²) Οδηγία 2014/67/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εφαρμογή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του Συστήματος Πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (ΕΕ 2014, L 159, σ. 11).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 20 Μαρτίου 2019 — Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Β

(Υπόθεση C-245/19)

(2019/C 213/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Εφεσίβλητη: Β

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 7, 8 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξεταζόμενα ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του εν λόγω Χάρτη, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, στο πλαίσιο του συστήματος οικονομικών διατάξεων στον τομέα της κατόπιν αιτήματος ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο εισήχθη, ιδίως, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (¹), αποκλείει κάθε προσφυγή, ιδίως δικαστική, του τρίτου κατόχου των πληροφοριών κατά αποφάσεως διά της οποίας η αρμόδια υπηρεσία του εν λόγω κράτους μέλους τον υποχρεώνει να της παράσχει πληροφορίες προκειμένου να ανταποκριθεί σε αίτημα ανταλλαγής πληροφοριών που υποβάλλει άλλο κράτος μέλος;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 5 της οδηγίας 2011/16, κατά περίπτωση λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της ερμηνείας του άρθρου 26 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, την έννοια ότι το αίτημα ανταλλαγής [πληροφοριών], από κοινού με τη διαταγή παροχής πληροφοριών που εκδίδει ανταποκρινόμενη σε αυτό η αρμόδια αρχή του λαμβάνοντος κράτους μέλους, πληρούν το κριτήριο της απουσίας πρόδηλης ελλείψεως προβλέψιμης συνάφειας, εφόσον το αιτούν κράτος μέλος υποδεικνύει την ταυτότητα του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου, το χρονικό διάστημα που καταλαμβάνει η έρευνα του αιτούντος κράτους μέλους και την ταυτότητα του κατόχου των οικείων πληροφοριών, ζητώντας παράλληλα πληροφορίες σχετικά με συμβάσεις και τις συναφείς με αυτές τιμολογήσεις και πληρωμές, οι οποίες δεν προσδιορίζονται, αλλά καθορίζονται βάσει κριτηρίων που ανάγονται, πρώτον, στο γεγονός ότι οι υπό κρίση συμβάσεις είχαν συναφθεί από τον ταυτοποιημένο κάτοχο των πληροφοριών, δεύτερον, στην ισχύ τους κατά τα φορολογικά έτη που καταλαμβάνει η έρευνα των αρχών του αιτούντος κράτους και, τρίτον, στη σύνδεσή τους με τον ταυτοποιημένο ενδιαφερόμενο φορολογούμενο;

(¹) ΕΕ 2011, L 64, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour administrative (Λουξεμβούργο) στις 20 Μαρτίου 2019 — Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά B, C, D, F.C.

(Υπόθεση C-246/19)

(2019/C 213/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative (διοικητικό εφετείο, Λουξεμβούργου)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Εφεσίβλητοι: B, C, D, F.C.

Έτερος διάδικος: A

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 7, 8 και 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξεταζόμενα ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του εν λόγω Χάρτη, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, στο πλαίσιο του συστήματος οικονομικών διατάξεων στον τομέα της κατόπιν αιτήματος ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο εισήχθη, ιδίως, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (¹), αποκλείει κάθε προσφυγή, ιδίως δικαστική, του φορολογούμενου τον οποίο αφορά η έρευνα στο αιτούν κράτος μέλος καθώς και τρίτου ενδιαφερόμενου κατά αποφάσεως διά της οποίας η αρμόδια υπηρεσία του εν λόγω κράτους μέλους υποχρεώνει κάτοχο πληροφοριών να της παράσχει πληροφορίες προκειμένου να ανταποκριθεί σε αίτημα ανταλλαγής πληροφοριών που υποβάλλει άλλο κράτος μέλος;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 1, και το άρθρο 5 της οδηγίας 2011/16, κατά περίπτωση λαμβανομένου υπόψη του εξελικτικού χαρακτήρα της ερμηνείας του άρθρου 26 του υποδείγματος φορολογικής συμβάσεως του ΟΟΣΑ, την έννοια ότι το αίτημα ανταλλαγής [πληροφοριών], από κοινού με τη διαταγή παροχής πληροφοριών που εκδίδει ανταποκρινόμενη σε αυτό η αρμόδια αρχή του λαμβάνοντος κράτους μέλους, πληρούν το κριτήριο της απουσίας πρόδηλης ελλείψεως προβλέψιμης συνάφειας, εφόσον το αιτούν κράτος μέλος υποδεικνύει την ταυτότητα του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου, το χρονικό διάστημα που καταλαμβάνει η έρευνα του αιτούντος κράτους μέλους και την ταυτότητα του κατόχου των οικείων πληροφοριών, ζητώντας παράλληλα πληροφορίες σχετικά με τραπεζικούς λογαριασμούς και χρηματοοικονομικά στοιχεία ενεργητικού, οι οποίες δεν προσδιορίζονται, αλλά καθορίζονται βάσει κριτηρίων που ανάγονται, πρώτον, στο γεγονός ότι βρίσκονται στην κατοχή του ταυτοποιημένου κατόχου των πληροφοριών, δεύτερον, στα φορολογικά έτη που καταλαμβάνει η έρευνα των αρχών του αιτούντος κράτους και, τρίτον, στη σύνδεσή τους με τον ταυτοποιημένο ενδιαφερόμενο φορολογούμενο;

(¹) ΕΕ 2011, L 64, σ. 1.

Προσφυγή της 20ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-248/19)

(2019/C 213/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και E. Manhaeve)

Καθή: Κυπριακή Δημοκρατία

Αιτήματα:

— Να αναγνωρίσει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία παραλείποντας:

— να παράσχει αποχετευτικό δίκτυο για 31 οικισμούς (Αραδίππου, Ύψωνας, Δάλι, Βαρόκλινη, Δερύνεια, Σωτήρα, Ξυλοφάγου, Περβόλια, Κολόσσι, Πόλη Χρυσοχούς, Λειβάδια, Δρομολαξιά, Πέρα Χωριό-Νήσου, Λιοπέτρι, Αυγόρου, Παλιομέτοχο, Κίτι, Φρέναρος, Ορμήδεια, Κοκκινотριμιδιά, Τραχώνι, Επισκοπή, Ξυλοτύμπου, Πάνω Πολεμίδα, Πύλα, Λύμπια, Παρεκκλησιά, Κακοπετριά, Άχνα, Μενεού και Πύργος), όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 3 και του παραρτήματος I σημείο Α της οδηγίας,

— να διασφαλίσει για τους ίδιους οικισμούς ότι τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα υπόκεινται σε δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία πριν από την απόρριψή τους, όπως απαιτείται βάσει των άρθρων 4, 10, και 15 και του παραρτήματος I σημεία Β και Δ της οδηγίας,

δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 3, 4, 10, 15 και του παραρτήματος I της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ⁽¹⁾ σχετικά με την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

— Να καταδικάσει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

1. Ελλείπει ολοκληρωμένου και λειτουργικού αποχετευτικού δικτύου, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν τήρησε την προθεσμία της 31.12.2012 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (όπως αυτή παρατάθηκε από την συνθήκη προσχώρησης της Κύπρου στην ΕΕ) για 4 οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού άνω των 10000 κατοίκων ως προς τη συλλογή (άρθρο 3) και, κατά συνέπεια, τη δευτεροβάθμια επεξεργασία λυμάτων (άρθρο 4) και τις υποδομές και παρακολούθηση της τελευταίας (άρθρα 10 και 15).
2. Ελλείπει ολοκληρωμένου και λειτουργικού αποχετευτικού δικτύου, η Κυπριακή Δημοκρατία δεν τήρησε την προθεσμία της 31.12.2012 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (όπως αυτή παρατάθηκε από τη συνθήκη προσχώρησης της Κύπρου στην ΕΕ) για 27 οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμού μεταξύ 2000 και 10000 ως προς τη συλλογή (άρθρο 3) και, κατά συνέπεια, τη δευτεροβάθμια επεξεργασία λυμάτων (άρθρο 4) και τις υποδομές και παρακολούθηση της τελευταίας (άρθρα 10 και 15).

⁽¹⁾ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1991 για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ 1991, L 135, σ. 40.)

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Wien (Αυστρία) στις 26 Μαρτίου 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(Υπόθεση C-256/19)

(2019/C 213/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Καθού: Magistrat der Stadt Wien

Παραβαινούσα: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε σχέση με εθνική έννομη τάξη η οποία για τον σκοπό της διασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστηρίων κατοχυρώνει στο σύνταγμά της ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων σύμφωνα με μία εκ των προτέρων και βάσει γενικών κανόνων καθοριζόμενη σταθερή κατανομή των υποθέσεων την έννοια ότι ο νομοθέτης πρέπει να διασφαλίζει ότι η εν λόγω εγγύηση, που έχει περιβληθεί τη μορφή θεμελιώδους δικαιώματος, είναι πραγματική και όχι μόνο θεωρητική;

- 1α) Συμπληρωματικό ερώτημα: Σε περίπτωση που δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

Επιβάλλουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας, σε εθνική έννομη τάξη που έχει κατοχυρώσει συνταγματικά ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων, στον νομοθέτη οποιαδήποτε καθήκοντα περί διασφάλισής του, και αν ναι, ποια;

- 1β) Συμπληρωματικά ερωτήματα: Σε περίπτωση που δοθεί καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

1β - 1) Επιβάλλουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε εθνική έννομη τάξη που έχει κατοχυρώσει συνταγματικά ως θεμελιώδες δικαίωμα τη σταθερή κατανομή των υποθέσεων να μη λαμβάνεται υπόψη εντολή ή πράξη περί αναθέσεως υποθέσεων σε δικαστή η οποία προέρχεται από όργανο που είναι αναρμόδιο σύμφωνα με τον νόμο να προβεί στην εντολή ή την πράξη αυτή;

1β - 2) Επιβάλλουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε εθνική έννομη τάξη που έχει κατοχυρώσει συνταγματικά ως θεμελιώδες δικαίωμα τη σταθερή κατανομή των υποθέσεων να μπορεί ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας των δικαστηρίων να απονέμει στο επιφορτισμένο με την κατανομή των δικογραφίων όργανο διακριτική ευχέρεια έστω και εκ των προτέρων στενά καθορισμένη σε σχέση με την απόφαση κατανομής;

- 2) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε σχέση με εθνική έννομη τάξη, η οποία για τον σκοπό της διασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστηρίων κατοχυρώνει στο σύνταγμά της ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων σύμφωνα με μία εκ των προτέρων και βάσει γενικών κανόνων καθοριζόμενη σταθερή κατανομή των υποθέσεων την έννοια ότι ένας δικαστής ο οποίος αμφισβητεί 1) τη νομιμότητα της ενδοδικαστικής κατανομής των υποθέσεων ή 2) τη νομιμότητα μιας ενδοδικαστικής απόφασης με την οποία κατανέμονται ενδοδικαστικώς οι υποθέσεις και η οποία αφορά άμεσα τη δραστηριότητα του δικαστή αυτού (ιδίως τη νομιμότητα αποφάσεων περί αναθέσεως υποθέσεων) πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει σε σχέση με την αμφισβήτηση αυτή ένδικο βοήθημα (που δεν θα επιβαρύνει οικονομικά ειδικά τον δικαστή αυτόν) ενώπιον άλλου δικαστηρίου διαθέτοντος πλήρη αρμοδιότητα ελέγχου της νομιμότητας της φερόμενης ως παράνομης πράξεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Υπάρχουν οποιοδήποτε άλλοι κανόνες που πρέπει να θεσπίσει ο νομοθέτης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ένας δικαστής έχει τη δυνατότητα να επιτύχει τη νόμιμη εφαρμογή των αφορώντων και τον ίδιο νομοθετικών κανόνων περί τηρήσεως των νομοθετικών (ιδιαίτερα των ενδοδικαστικών) κανόνων της κατανομής των υποθέσεων;

- 3) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε σχέση με εθνική έννομη τάξη, η οποία για τον σκοπό της διασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστηρίων κατοχυρώνει στο σύνταγμά της ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων σύμφωνα με μία εκ των προτέρων και βάσει γενικών κανόνων καθοριζόμενη σταθερή κατανομή των υποθέσεων την έννοια ότι ένας διάδικος που αμφισβητεί 1) τη νομιμότητα ενός προδικαστικού ως προς την εκδίκαση της υποθέσεώς του καθορισμού της ενδοδικαστικής κατανομής των υποθέσεων ή 2) τη νομιμότητα της αναθέσεως της υποθέσεως αυτής σε συγκεκριμένο δικαστή, πρέπει να μπορεί να ασκήσει ένδικο βοήθημα (που δεν θα επιβαρύνει οικονομικά υπερβολικά τον διάδικο αυτόν) ήδη πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης σε σχέση με την αμφισβήτηση αυτή ενώπιον άλλου δικαστηρίου το οποίο να διαθέτει την πλήρη αρμοδιότητα ελέγχου της φερόμενης ως παράνομης πράξεως;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Υπάρχουν οποιοδήποτε άλλοι κανόνες που πρέπει να θεσπίσει ο νομοθέτης προκειμένου να διασφαλισθεί ότι ένας διάδικος ήδη πριν την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως έχει τη δυνατότητα να επιτύχει τη νόμιμη τήρηση του θεμελιώδους δικαιώματός του στον «νόμιμο δικαστή»;

- 4) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε σχέση με εθνική έννομη τάξη, η οποία για τον σκοπό της διασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστηρίων κατοχυρώνει στο σύνταγμά της ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων σύμφωνα με μία εκ των προτέρων και βάσει γενικών κανόνων καθοριζόμενη σταθερή κατανομή των υποθέσεων την έννοια ότι η εσωτερική κατανομή των υποθέσεων και η εσωτερική καταγραφή της διακινήσεως της δικογραφίας έχουν διαμορφωθεί κατά τέτοιο διαφανή και κατανοητό τρόπο, ώστε ο δικαστής και ο διάδικος να είναι σε θέση χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια να ελέγξουν το κατά πόσον η συγκεκριμένη ανάθεση δικογραφιών σε συγκεκριμένο δικαστή ή σε συγκεκριμένο τμήμα του δικαστηρίου είναι σύμφωνη με τους κανόνες της ενδοδικαστικής κατανομής των υποθέσεων;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Υπάρχουν οποιοδήποτε άλλοι κανόνες που πρέπει να θεσπίσει ο νομοθέτης προκειμένου να διασφαλισθεί ότι ένας δικαστής ή ένας διάδικος έχουν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση της νομιμότητας της κατανομής συγκεκριμένης υποθέσεως;

- 5) Έχουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και με την αρχή της αποτελεσματικότητας τουλάχιστον σε σχέση με εθνική έννομη τάξη, η οποία για τον σκοπό της διασφάλισης της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστηρίων κατοχυρώνει στο σύνταγμά της ως θεμελιώδες δικαίωμα τη δικαστική κατανομή των υποθέσεων σύμφωνα με μία εκ των προτέρων και βάσει γενικών κανόνων καθοριζόμενη σταθερή κατανομή των υποθέσεων την έννοια ότι οι διάδικοι και ο δικαστής μιας διαδικασίας πρέπει να είναι σε θέση, χωρίς κάποια ιδιαίτερη ενέργειά τους, να κατανοήσουν το περιεχόμενο των ρυθμίσεων της κατανομής των υποθέσεων, καθώς και ότι οι διάδικοι και ο δικαστής πρέπει να είναι σε θέση με τον τρόπο αυτό να ελέγξουν τη νομιμότητα της πραγματοποιηθείσας κατανομής των υποθέσεων σε συγκεκριμένο δικαστή ή σε συγκεκριμένο τμήμα του δικαστηρίου;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Υπάρχουν οποιοδήποτε άλλοι κανόνες που πρέπει να θεσπίσει ο νομοθέτης προκειμένου να διασφαλισθεί ότι ένας δικαστής ή ένας διάδικος έχουν τη δυνατότητα να λάβουν γνώση της νομιμότητας της κατανομής συγκεκριμένης υποθέσεως;

- 6) Σε ποιες ενέργειες οφείλει να προβεί ένας δικαστής σε σχέση με την εκ του δικαίου της Ένωσης απορρέουσα υποχρέωσή του να τηρεί τους δικονομικούς κανόνες της Ένωσης, ο οποίος υποχρεώνεται, μέσω μιας (εξωδικαστικής ή ενδοδικαστικής) νομικής πράξεως που δεν μπορεί ο ίδιος να προσβάλλει, σε ενέργεια που είναι αντίθετη προς το δίκαιο και παραβιάζει τα δικαιώματα των διαδίκων;

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Απριλίου 2019 ο Andrew Clarke κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2019 στην υπόθεση T-731/18, Clarke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Andrew Clarke (εκπρόσωπος: E. Lock, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου αυτό να αποφανθεί λαμβάνοντας υπόψη τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου·

- να αποφανθεί ότι, το αργότερο έως τις 12 Απριλίου 2019 (ή σε οποιαδήποτε τυχόν άλλη ημερομηνία παραταθεί η περίοδος του άρθρου 50 ΣΛΕΕ),
 - α) το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει την αίτηση αναίρεσως εντός χρονικού διαστήματος και κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή την έκδοση αμετάκλητης αποφάσεως επί της διαφοράς·
 - β) η Επιτροπή πρέπει να κοινοποιήσει, ως προσωρινό μέτρο, στο Ηνωμένο Βασίλειο αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία να εκθέτει τη θέση της σχετικά με ενδεχόμενες παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης απορρέουσες από την επιστολή της 25ης Οκτωβρίου 2018 προς τον ανααιρεσιόντα·
- να αποφανθεί ότι οι διάδικοι είναι ελεύθεροι να ζητήσουν, ενδεχομένως, από το Γενικό Δικαστήριο τη λήψη περαιτέρω μέτρων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του ανααιρεσιόντος.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσώς του, ο ανααιρεσιών προβάλλει έναν λόγο.

Το Γενικό Δικαστήριο, με τη διάταξή του της 25ης Μαρτίου 2019, ερμήνευσε εσφαλμένα το τι ζητούσε ο ανααιρεσιών με το δικόγραφο της προσφυγής του, έκρινε εσφαλμένα ότι τα αιτήματα του ανααιρεσιόντος ήταν απαράδεκτα και ότι το ίδιο δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επ' αυτών.

Ο ανααιρεσιών δεν ζήτησε να υποχρεωθεί η Επιτροπή να κινήσει τη διαδικασία κατά του Ηνωμένου Βασιλείου (στο εξής: ΗΒ) λόγω παραβάσεως. Ζητά την ακύρωση δύο αποφάσεων της Επιτροπής, μία εκ των οποίων προσδιορίστηκε εσφαλμένα από το Γενικό Δικαστήριο. Συναφώς, η νομολογία στην οποία παραπέμπει το Γενικό Δικαστήριο είτε δεν στηρίζει την αντίστοιχη εκτίμησή του είτε είναι αλυσιτελής. Ο ανααιρεσιών δικαιούται να ζητήσει την ακύρωση των αποφάσεων αυτών, στο μέτρο που απευθύνονται στον ίδιο και/ή τον αφορούν άμεσα και ατομικά. Περαιτέρω, επικουρικώς, ο ανααιρεσιών δικαιούται να ζητήσει την έκδοση αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, διότι η Επιτροπή παρέλειψε να εκδώσει αιτιολογημένη γνώμη προς το ΗΒ, μολονότι όφειλε να ενεργήσει κατ' αυτών τον τρόπο βάσει του πρώτου εδαφίου του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι, με τη δεύτερη από τις ως άνω αποφάσεις, δέχθηκε σιωπηρώς ότι δύναται, στο πλαίσιο ασκήσεως της διακριτικής της ευχέρειας βάσει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, να διαπιστώσει ότι το ΗΒ παρέβη το δικαίο της Ένωσης. Για τον λόγο αυτό, η αιτιολογημένη γνώμη θα έπρεπε να κοινοποιηθεί και στον ανααιρεσιόντα και/ή τον αφορά άμεσα και ατομικά. Ο ανααιρεσιών δικαιούται, επίσης, να ζητήσει την έκδοση διατάξεως και τη λήψη προσωρινών μέτρων επί τη βάσει της προσφυγής που άσκησε δυνάμει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd Trnava (Σλοβακία) στις 9 Απριλίου 2019 —
RN κατά Home Credit Slovakia a.s.**

(Υπόθεση C-290/19)

(2019/C 213/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd Trnava

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: RN

Εφεσίβλητη: Home Credit Slovakia a.s.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι η σύμβαση καταναλωτικής πίστης πληροί τις προβλεπόμενες από την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεις σε περίπτωση που το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο δεν προσδιορίζεται σε αυτήν με συγκεκριμένο ποσοστό αλλά κυμαίνεται μεταξύ δύο ποσοστών (από — έως);

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-298/19)

(2019/C 213/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης, Ε. Manhaeve)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 23 Απριλίου 2015, στην υπόθεση C-149/14, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 1, της ΣΛΕΕ,

- να επιβάλει στην Ελληνική Δημοκρατία την καταβολή μιας προτεινόμενης χρηματικής ποινής ύψους 23 753,25 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-149/14, από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-149/14,
- να επιβάλει στην Ελληνική Δημοκρατία καταβολή κατ' αποκοπή ποσού επί τη βάσει ποσού ύψους 2 639,25 ευρώ ανά ημέρα, από την ημέρα έκδοσης της απόφασης στην υπόθεση C-149/14 έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση ή την ημερομηνία εκτελέσεως της απόφασης C-149/14 εάν επέλθει νωρίτερα, κι εφόσον το ανωτέρω ποσό δεν το υπερβαίνει, να επιβάλλει το ελάχιστο κατ' αποκοπή ποσό των 1 310 000 ευρώ,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

1. Βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η Ελληνική Δημοκρατία υποχρεούται να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-149/14. Ωστόσο, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η Ελληνική Δημοκρατία δεν εκπόνησε προγράμματα δράσης σχετικά με τις ευπρόσβλητες ζώνες στις οποίες παρατηρείται παρουσία μαζών υπόγειων ή επιφανειακών υδάτων που προσβάλλονται από νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.
2. Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή στην Ελληνική Δημοκρατία κατ' αποκοπή ποσού ύψους 2639,25 ευρώ ημερησίως και χρηματικής ποινής ύψους 23 753,25 ευρώ ημερησίως. Το κατ' αποκοπή ποσό και το ποσό της χρηματικής ποινής υπολογίσθηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος, σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

(¹) ¹EU:C:2015:264.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία)** στις 11 Απριλίου 2019 — **Techbau SpA κατά Azienda Sanitaria Locale AL**

(Υπόθεση C-299/19)

(2019/C 213/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Techbau SpA

Εναγόμενη: Azienda Sanitaria Locale AL

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ ⁽¹⁾ εθνική νομοθετική ρύθμιση όπως το άρθρο 2, εδάφιο 1, στοιχείο α, του νομοθετικού διατάγματος 231 της 9.10.2002, το οποίο αποκλείει από την έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» — νοούμενης ως σύμβαση η οποία «οδηγεί, αποκλειστικώς ή κυρίως, στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής» — και κατά συνέπεια από το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης ρύθμισης τη σύμβαση έργου, ανεξαρτήτως του αν αυτό είναι δημόσιο ή ιδιωτικό, και ειδικώς τη σύμβαση δημοσίου έργου κατά την έννοια της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2000, L 200, σ. 35).

⁽²⁾ Οδηγία 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ 1993, L 199, σ. 54).

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-305/19)

(2019/C 213/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz)

Καθή: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να διασφαλίσει ότι σε κτίρια συνολικής ωφέλιμης επιφάνειας άνω των 500 τ.μ. για τα οποία έχει εκδοθεί πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/31/ΕΕ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων, και τα οποία δέχονται συχνά επισκέψεις από το κοινό πρέπει να αναρτώνται τα πιστοποιητικά ενεργειακής απόδοσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το άρθρο 13, παράγραφος 2, της οδηγίας 2010/31/ΕΕ προβλέπει την υποχρέωση ανάρτησης του πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης, το οποίο εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, σε περιπτώσεις όπου κτίριο συνολικής ωφέλιμης επιφάνειας άνω των 500 τ.μ. δέχεται συχνά επισκέψεις από το κοινό.

2. Εντούτοις, το τσεχικό δίκαιο [§ 7a zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (άρθρο 7a του νόμου 406/2000 για τη διαχείριση της ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε)] προβλέπει την υποχρέωση ανάρτησης πιστοποιητικού ενεργειακής απόδοσης ή διαβατηρίου ενεργειακής απόδοσης για τα εν λόγω κτίρια μόνο στην περίπτωση που στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες. Συνεπώς, το τσεχικό δίκαιο δεν προβλέπει την υποχρέωση ανάρτησης διαβατηρίου ενεργειακής απόδοσης στις περιπτώσεις που τα εν λόγω κτίρια δεν στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες αλλά άλλους φορείς και δέχονται συχνά επισκέψεις από το κοινό. Η απαιτούμενη νομοθεσία βρίσκεται ακόμη μόνο στο προπαρασκευαστικό στάδιο.
3. Επομένως, η Τσεχική Δημοκρατία παρέλειψε να διασφαλίσει ότι σε κτίρια συνολικής ωφέλιμης επιφάνειας άνω των 500 τ.μ. για τα οποία έχει εκδοθεί πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας και τα οποία δέχονται συχνά επισκέψεις από το κοινό πρέπει να αναρτάται το πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης, και ως εκ τούτου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.

(¹) ΕΕ 2010, L 153, σ. 13.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2019 — Milis Energy SpA κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Υπόθεση C-306/19)

(2019/C 213/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Milis Energy SpA

Καθών: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εφαρμογή εθνικής διατάξεως, όπως αυτής του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 91/2014, όπως κυρώθηκε με τον νόμο 116/2014, η οποία μειώνει ή καθυστερεί σημαντικά την καταβολή των κινήτρων που ήδη έχουν χορηγηθεί εκ του νόμου και καθορίζεται βάσει συμβάσεων οι οποίες έχουν συναφθεί ad hoc μεταξύ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκή μετατροπή και της Gestore dei Servizi Energetici S.p.A., δημόσιας εταιρίας η οποία επιτελεί τη λειτουργία αυτή; Ειδικότερα, είναι η εθνική αυτή διάταξη συμβατή με τις κατά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γενικές αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της καλόπιστης συνεργασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας, με τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οδηγία 2009/28/ΕΚ (¹) και την εκεί περιεχόμενη ρύθμιση περί των καθεστώτων στηρίξεως, καθώς και με το άρθρο 216, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ιδίως σε σχέση με τη Συνθήκη για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Ενέργειας;

(¹) Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις
16 Απριλίου 2019 — BONVER WIN, a. s. κατά Ministerstvo financí

(Υπόθεση C-311/19)

(2019/C 213/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: BONVER WIN, a. s.

Αναρρεσίβλητο: Ministerstvo financí

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν εφαρμογή τα άρθρα 56 επ. της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί εθνικής νομοθεσίας (δεσμευτικού μέτρου γενικής ισχύος με τη μορφή δημοτικής διατάξεως), η οποία απαγορεύει σε ένα μέρος ενός Δήμου την παροχή ορισμένης υπηρεσίας, απλώς διότι ορισμένοι πελάτες ενός παρέχοντος υπηρεσία τον οποίο αφορά η εν λόγω νομοθεσία ενδέχεται να προέρχονται ή όντως προέρχονται από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, μήπως η απλώς και μόνον διαπίστωση της πιθανής ύπαρξης πελατών από άλλο κράτος μέλος αρκεί για να ενεργοποιήσει την εφαρμογή του άρθρου 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ο παρέχων την υπηρεσία υποχρεούται να αποδείξει πραγματική παροχή υπηρεσιών σε πελάτες προερχόμενους από άλλα κράτη μέλη;

- 2) Έχει οποιαδήποτε σημασία για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι:
 - α) ο δυνητικός περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών περιορίζεται σημαντικά τόσο από γεωγραφική όσο και από ουσιαστική άποψη (δυνητική εφαρμογή μιας εξαιρέσεως de minimis)
 - β) δεν προκύπτει ότι η εθνική νομοθεσία ρυθμίζει με διαφορετικό, νομικό ή πραγματικό, τρόπο τη θέση αφενός των φορέων που παρέχουν υπηρεσίες κυρίως σε πολίτες άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφετέρου των φορέων που εστιάζουν σε εγχώρια πελατεία;

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Απριλίου 2019 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 14 Φεβρουαρίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-131/16 και T-263/16, Βέλγιο και Magnetrol International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P.J. Loewenthal, F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Βασίλειο του Βελγίου, Magnetrol International, Ιρλανδία

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο πενταμελές τμήμα) της 14ης Φεβρουαρίου 2019 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-131/16 και T-263/16, Βέλγιο και Magnetrol International κατά Επιτροπής, EU:T:2019:91, στο μέτρο που έκρινε ότι η απόφαση (ΕΕ) 2016/1699 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο, χαρακτήρισε εσφαλμένως το σύστημα «πλεοναζόντων κερδών» ως καθεστώς ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589 ⁽²⁾.
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση των λόγων που δεν αξιολογήθηκαν, και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η πρακτική φορολογικών αποφάσεων περί «πλεοναζόντων κερδών», την οποία εφάρμοσε το Βέλγιο το διάστημα 2004-2014, εσφαλμένως χαρακτηρίστηκε ως καθεστώς ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589.

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον πρώτο όρο του άρθρου 1, στοιχείο δ', και παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αιτιολογικών σκέψεων (94) έως (110) της προσβαλλόμενης αποφάσεως κρίνοντας ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη μόνο τις νομοθετικές πράξεις που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη (99) ως αποτελούσες τη βάση για το καθεστώς «πλεοναζόντων κερδών».

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον δεύτερο όρο του άρθρου 1, στοιχείο δ', και παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αιτιολογικών σκέψεων (100) έως (108) της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κρίνοντας ότι η χορήγηση απαλλαγής «πλεοναζόντων κερδών» απαιτούσε τη λήψη περαιτέρω μέτρων εφαρμογής.

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως τον τρίτο όρο του άρθρου 1, στοιχείο δ', και παραμόρφωσε το περιεχόμενο των αιτιολογικών σκέψεων (66), (102), (103), (109), (139) και (140) της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κρίνοντας ότι απαιτούνταν η λήψη περαιτέρω μέτρων εφαρμογής προκειμένου να προσδιοριστούν οι δικαιούχοι της απαλλαγής «πλεοναζόντων κερδών».

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη ratio legis του άρθρου 1, στοιχείο δ', κρίνοντας ότι η Επιτροπή χαρακτήρισε εσφαλμένως το σύστημα «πλεοναζόντων κερδών» ως καθεστώς ενισχύσεων κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2016, L 260, σ. 61.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Drex Technologies SA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-414/16, Drex Technologies κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Drex Technologies SA (εκπρόσωπος: E. Ruchat, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- ως εκ τούτου, να αναίρεσει την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019 (T-414/16).

Και, αποφαινόμενο εκ νέου:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 ⁽¹⁾ και τις συνακόλουθες εκτελεστικές αυτής πράξεις, στο μέτρο που αφορούν την ανααιρεσείουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της ανααιρεσείουσας πριν την έκδοση των νέων περιοριστικών μέτρων, όπως αυτό καθιερώνεται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα αντικείμενα που κατέθεσε η ανααιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν υποστήριζε το συριακό καθεστώς.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις 27 και 28 της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ, σύμφωνα με τις οποίες η ιδιότητα μέλους της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf αποτελεί αυτοτελές κριτήριο το οποίο δικαιολογεί την επιβολή κύρωσης, αντιστρέφοντας έτσι το βάρος απόδειξης.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Almashreq Investment Fund κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-415/16, Almashreq Investment Fund κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Almashreq Investment Fund (εκπρόσωπος: E. Ruchat, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- ως εκ τούτου, να αναίρεσει την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019 (T-414/16).

Και, αποφαινόμενο εκ νέου:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 ⁽¹⁾ και τις συνακόλουθες εκτελεστικές αυτής πράξεις, στο μέτρο που αφορούν την ανααιρεσείουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της ανααιρεσείουσας πριν την έκδοση των νέων περιοριστικών μέτρων, όπως αυτό καθιερώνεται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα αντικείμενα που κατέθεσε η ανααιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν υποστήριζε το συριακό καθεστώς.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις 27 και 28 της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ, σύμφωνα με τις οποίες η ιδιότητα μέλους της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf αποτελεί αυτοτελές κριτήριο το οποίο δικαιολογεί την επιβολή κύρωσης, αντιστρέφοντας έτσι το βάρος απόδειξης.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125).

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Απριλίου 2019 η Souruh SA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση T-440/16, Souruh κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Souruh SA (εκπρόσωπος: E. Ruchat, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- ως εκ τούτου, να αναίρεσει την απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019 (T-440/16).

Και, αποφαινόμενο εκ νέου:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 της 27ης Μαΐου 2016 ⁽¹⁾ και τις συνακόλουθες εκτελεστικές αυτής πράξεις, στο μέτρο που αφορούν την ανααιρεσείουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της ανααιρεσείουσας πριν την έκδοση των νέων περιοριστικών μέτρων, όπως αυτό καθιερώνεται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα αντικείμενα που κατέθεσε η ανααιρεσείουσα προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, προκειμένου να αποδείξει ότι δεν υποστήριζε το συριακό καθεστώς.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε παράνομες τις διατάξεις 27 και 28 της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ, σύμφωνα με τις οποίες η ιδιότητα μέλους της οικογένειας Al-Assad ή της οικογένειας Makhlouf αποτελεί αυτοτελές κριτήριο το οποίο δικαιολογεί την επιβολή κύρωσης, αντιστρέφοντας έτσι το βάρος απόδειξης.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/850 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2016, L 141, σ. 125).

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**(Υπόθεση C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Jokubauskaitė και R. Pethke)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αρνούμενη συστηματικώς να ζητήσει τα ελλείποντα σε αίτηση επιστροφής φόρου προστιθέμενης αξίας στοιχεία και, αντ' αυτού, απορρίπτοντας άνευ ετέρου τις αιτήσεις επιστροφής στις περιπτώσεις αυτές, όταν η προσκόμιση των στοιχείων αυτών είναι δυνατή μόνον μετά την πάροδο της αποσβεστικής προθεσμίας της 30ής Σεπτεμβρίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 170 και 171 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, καθώς και από το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/9/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/EK, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος⁽²⁾.
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβάλλει τους ακόλουθους τρεις λόγους:

1. Πρώτος λόγος — Παραβίαση της αρχής της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη την κατοχυρούμενη στα άρθρα 170 και 171 της οδηγίας 2006/112 και στο άρθρο 5 της οδηγίας 2008/9 αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατά την οποία στο πλαίσιο αποκτήσεως αγαθών και λήψεως υπηρεσιών πρέπει να γίνεται διακανονισμός, υπέρ του υποκειμένου στον φόρο, του καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας για τις πραγματοποιηθείσες σε προγενέστερο στάδιο πράξεις.

Η αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας επιβάλλει να γίνεται δεκτή κάθε αίτηση επιστροφής η οποία πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Εν αμφιβολία περί του κατά πόσον συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της επιστροφής, μπορούν να απορρίπτονται αιτήσεις επιστροφής κατά το άρθρο 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/9, μόνον εάν τα κατά το άρθρο 20 της οδηγίας αυτής αιτήματα παροχής πρόσθετων πληροφοριών που υπέβαλε το κράτος μέλος επιστροφής δεν τελεσφόρησαν.

2. Δεύτερος λόγος — Παραβίαση της αρχής της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαιώματος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας

Η ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/9 την οποία προκρίνει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εμποδίζει την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας από τους μη εγκατεστημένους εντός του κράτους μέλους επιστροφής υποκείμενους στον φόρο. Η διοικητική πρακτική των γερμανικών φορολογικών αρχών πλήττει τοιούτοτρόπως τα δικαιώματα των εν λόγω υποκειμένων στον φόρο από τα άρθρα 170, 171 της οδηγίας 2006/112 και από το άρθρο 5 της οδηγίας 2008/9.

Η πρακτική αποτελεσματικότητα των οδηγιών 2006/112 και 2008/9 απαιτεί να γίνονται δεκτές οι υφιστάμενες από ουσιαστικής απόψευς απαιτήσεις επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας, προκειμένου να διαφυλάσσεται στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η αρχή της ουδετερότητας. Οι ρυθμίσεις επιδιώκουν τον πλήρη διακανονισμό του καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας για πραγματοποιηθείσες σε προγενέστερο στάδιο πράξεις στο πλαίσιο αποκτήσεως αγαθών και λήψεως υπηρεσιών και τη δημιουργία, με τον τρόπο αυτόν, σε μεγάλο βαθμό ισότιμων όρων ανταγωνισμού για όλους τους υποκειμένους στον φόρο, και στις περιπτώσεις διασυνοριακών συναλλαγών. Συναφώς, πρέπει να λαμβάνονται όλα τα δέοντα διοικητικά μέτρα που προβλέπει η οδηγία τα οποία καθιστούν ευχερέστερη την προβολή των απαιτήσεων περί επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας.

3. Τρίτος λόγος — Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Η συστηματική άρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας να ζητά πρόσθετες πληροφορίες και στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/9, αντιβαίνει στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Μετά τη λήψη της βεβαιώσεως παραλαβής της αιτήσεως επιστροφής πρέπει κάθε υποκείμενος στον φόρο να είναι βέβαιος ότι η αίτησή του θα εξετασθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας αυτής. Εάν τούτο δεν συμβεί, κλονίζεται η εμπιστοσύνη του στην κατά νόμον εξέτασή της.

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

(²) ΕΕ 2008, L 44, σ. 23.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2019 — QH κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-748/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Αίτηση αρωγής — Άρθρο 12α του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Ηθική παρενόχληση — Απορριπτική απόφαση επί της αιτήσεως αρωγής — Αρχές της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας — Δικαίωμα στη χρηστή διοίκηση. — Δικαίωμα ακροάσεως)

(2019/C 213/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: QH (εκπρόσωποι: αρχικά N. Lhoëst και S. Michiels, στη συνέχεια δε N. Lhoëst, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και Í. Ní Riagáin Düro)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, αφενός, για την ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2016 με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή αυτού του οργάνου απέρριψε την αίτηση αρωγής που είχε υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων στις 11 Δεκεμβρίου 2014, καθώς και της αποφάσεως της 12ης Ιουλίου 2016 με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχή απέρριψε τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος-εναγόντος και, αφετέρου, για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται να υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων από τις παράνομες πράξεις της αρχής αυτής στο πλαίσιο εξετάσεως της ως άνω αιτήσεως αρωγής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αρωγής του QH, όπως η απόφαση αυτή επικυρώθηκε με την απόφαση της 12ης Ιουλίου 2016 περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 22 της 23.1.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-49/17) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση — Δημοσιονομικές διορθώσεις — Έννοια του «παραγωγού» — Επενδύσεις πραγματοποιούμενες εκτός των εγκαταστάσεων μιας οργάνωσης παραγωγών — Έλεγχος διενεργούμενος πριν από την έγκριση επιχειρησιακού προγράμματος — Έλεγχος στην εντολή των δαπανών — Ενιαία δημοσιονομική διάρθρωση — Κατ' αποκλή δημοσιονομική διάρθρωση — Αναλογικότητα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2019/C 213/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: αρχικά V. Ester Casas, abogado del Estado, στη συνέχεια S. Jiménez García)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και M. Morales Puerta)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/2018 της Επιτροπής, της 15ης Νοεμβρίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2016, L 312, σ. 26).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 27.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2019 — Scor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-135/17) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Αγορά αντασφαλίσεως κινδύνων φυσικών καταστροφών — Ενίσχυση υπό τη μορφή απεριόριστης εγγυήσεως του κράτους υπέρ του CCR — Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά κατά το πέρας του προκαταρκτικού σταδίου ελέγχου — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ενεργητική νομιμοποίηση — Δεν θίγεται ουσιωδώς η ανταγωνιστική θέση — Εν μέρει απαράδεκτο — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερόμενων μερών — Ιδιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους — Ανυπαρξία σοβαρών δυσκολιών)

(2019/C 213/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Scor SE (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: N. Baverez, N. Autet, M. Béas και G. Marson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, A. Μπουχάγιαρ και K. Blanck.)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier και J. Bousin, στη συνέχεια D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme και E. de Moustier) και Caisse centrale de réassurance (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: αρχικά J. P. Gunther, A. Giraud και S. Petit, στη συνέχεια A. Giraud και S. Petit, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης C(2016) 5995 τελικό της Επιτροπής, της 26ης Σεπτεμβρίου 2016, σχετικά με τα μέτρα SA.37649 και SA.45860 που χορήγησε η Γαλλία, κατά το μέρος που η Επιτροπή κήρυξε συμβατή με την εσωτερική αγορά την απεριόριστη εγγύηση υπέρ του CCR όσον αφορά τη δραστηριότητά του αντασφάλισης κινδύνων φυσικών καταστροφών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Scor SE φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Caisse centrale de réassurance (CCR), περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης.

(¹) ΕΕ C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/17) (¹)

(«ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση δαπάνες — Δαπάνες πραγματοποιηθείσες από τη Γερμανία — Κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση που εφαρμόζεται λόγω ανεπαρκούς συχνότητας των βασικών ελέγχων — Υποχρέωση υπολογισμού και καταχώρισης σε ετήσια βάση των τόκων στα λογιστικά βιβλία — Άρθρα 31 και 32 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Άρθρο 6, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Αναλογικότητα»)

(2019/C 213/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Klebs και T. Henze, στη συνέχεια D. Klebs)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και M. Zalewski)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασεως (ΕΕ) 2017/264 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2017, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2017, L 39, σ. 12), κατά το μέρος που αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Wattiau κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-737/17) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Κοινωνική ασφάλιση — ΚΣΥΑ — Επιστροφή των ιατρικών εξόδων — Σύμβαση συναφθείσα, μεταξύ άλλων, μεταξύ της Ένωσης, του Λουξεμβούργου και της Entente des hôpitaux luxembourgeois για την τιμολόγηση της παρεχόμενης στους ασφαλισμένους στο ΚΣΥΑ υγειονομικής περιθάλψεως — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας — Άρθρο 18, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Άρθρο 39 της κοινής ρυθμίσεως σχετικά με την υγειονομική ασφάλιση των υπαλλήλων)

(2019/C 213/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Francis Wattiau (Bridel, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Rantala και J. Van Pottelberge)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του προσφεύγοντος: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως του γραφείου εκκαθαρίσεως του Λουξεμβούργου του κοινού συστήματος υγειονομικής ασφαλίσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή προκύπτει από το δελτίο πληρωμής υπ' αριθ. 244 της 25ης Ιανουαρίου 2017, με το οποίο επιβαρύνεται ο προσφεύγων με ποσό 843,01 ευρώ και, αφετέρου, της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 2ας Αυγούστου 2017, που επιβεβαιώνει την προαναφερθείσα απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του γραφείου εκκαθαρίσεως του κοινού συστήματος υγειονομικής ασφαλίσεως του Λουξεμβούργου, όπως αυτή προκύπτει από το δελτίο πληρωμής υπ' αριθ. 244 της 25ης Ιανουαρίου 2017, με το οποίο επιβαρύνεται ο Francis Wattiau με ποσό 843,01 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο 15 % του ιατρικού τιμολογίου της 30ής Μαΐου 2016.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα του F. Wattiau.
- 3) Η Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Kuota International κατά EUIPO — Sintema Sport (Κ)

(Υπόθεση T-136/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κ — Απόλυτος λόγος ακυρότητας — Κακή πίστη — Άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 213/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωπος: C. Herissay Ducamp, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Sintema Sport Srl (Albiate, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 3111/2014-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Kuota International και Sintema Sport.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 15ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση R 3111/2014-1).
- 2) Ακυρώνει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 166 της 14.5.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Sona Nutrition κατά EUIPO — Solgar Holdings
(SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Υποθέσεις T-152/18 έως T-155/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσως εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MULTIPLUS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 213/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sona Nutrition Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: K. Neefs και S. Cubitt, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά των αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Δεκεμβρίου 2017 (υποθέσεις R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 και R 1323/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Sona Nutrition και Solgar Holdings.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-152/18 έως T-155/18 προς έκδοση κοινής απόφασεως.
- 2) Ακυρώνει τις αποφάσεις του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 20ής Δεκεμβρίου 2017 (υποθέσεις R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 και R 1323/2017-4).
- 3) Το EUIPO και η Solgar Holdings, Inc. φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και έκαστη το ήμισυ των εξόδων της Sona Nutrition Ltd.

⁽¹⁾ EE C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Briois κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-214/18) ⁽¹⁾

(Πρόνομα και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας — Σύνδεση με τα κοινοβουλευτικά καθήκοντα — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2019/C 213/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Görlitz και S. Alonso de León)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως P8_TA(2018)0020 του Κοινοβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 2018, περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Ο Steeve Briois φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ EE C 211 της 18.6.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2019 — Mauritsch κατά INEA

(Υπόθεση T-271/18) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Συμβάσεις ορισμένου χρόνου — Αρχική μη αποδοχή εκ μέρους του προσφεύγοντος-ενάγοντος της προτάσεως παρατάσεως της συμβάσεως — Παραίτηση — Άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος σε επίδομα ανεργίας — Ευθύνη)

(2019/C 213/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Walter Mauritsch (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Champetier, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων (INEA) (εκπρόσωποι: I. Ramallo, επικουρούμενος από τον A. Duron, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης του INEA της 24ης Ιανουαρίου 2018 περί απορρίψεως της από 4 Οκτωβρίου 2017 διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, δεύτερον, της απόφασης του INEA της 2ας Αυγούστου 2017 περί απορρίψεως του από 10 Απριλίου 2017 αποζημιωτικού αιτήματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που αυτός υποστηρίζει ότι υπέστη εξαιτίας των ως άνω αποφάσεων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον Walter Mauritsch στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 231 της 2.7.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — WP κατά EUIPO

(Υπόθεση T-407/18) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Σύμβαση ορισμένου χρόνου — Απόφαση περί μη ανανέωσης — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Καθήκον μέριμνας — Ίση μεταχείριση — Κανόνας περί αντιστοιχίας μεταξύ δικογράφου της προσφυγής και διοικητικής ενστάσεως)

(2019/C 213/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WP (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lukošiuūtė και K. Tóth)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης του EUIPO της 6ης Οκτωβρίου 2017 με την οποία αυτό αρνήθηκε να ανανεώσει για δεύτερη φορά τη σύμβαση της προσφεύγουσας ως έκτακτης υπαλλήλου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την WP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 319 της 10.9.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 2019 — Fissler κατά EUIPO (vita)(Υπόθεση T-423/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης vita — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έννοια του χαρακτηριστικού — Ονομασία χρώματος — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β και γ, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 213/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Hasselblatt και K. Middelhoff, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: W. Schramek και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1 326/2017-5), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου vita ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1 326/2017-5).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 20.8.2018.

κΑπόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Luru κατά EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)(Υπόθεση T-558/18) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Djili DS — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα DJILI — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)

(2019/C 213/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Victor Luru (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: P. A. Acsinte, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και H. O'Neill)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Et Djili Soy Dzhihangir Ibrayam (Dulovo, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: C. R. Romizhan, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση R 2391/2017-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ V. Luru και Djili Soy Dzhihangir Ibrayam.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Victor Luru στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Promeco κατά EUIPO — Aerts (vaisselle)

(Υπόθεση T-353/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 213/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Promeco NV (Kortrijk, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: H. Hartwig και A. von Mühlendahl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral, και H. O'Neill)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Aerts NV (Geel, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Glas και T. Carmeliet, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος μείζονος συνθέσεως του EUIPO της 16ης Φεβρουαρίου 2018 (υπόθεση R 459/2016-G), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Promeco NV και Aerts NV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Η *Promeco NV* φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η *Aerts NV* φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 259 της 23.7.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 — Engel κατά EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(Υπόθεση T-381/18) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2019/C 213/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Engel GmbH (Pfullingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Pfitzer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και H. O'Neill)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: F. Engel K/S (Haderslev, Δανία) (εκπρόσωπος: L. Elmgaard Sørensen, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Μαρτίου 2018 (υπόθεση R 1423/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ F. Engel και Engel.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Οι *Engel GmbH* και *F. Engel K/S* φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους και η *Engel GmbH* φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 276 της 6.8.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2019 — Dermatest κατά EUIPO (DERMATEST)(Υπόθεση T-495/18) ⁽¹⁾**(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DERMATEST — Άρνηση καταχώρισεως — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισεως — Κατάργηση της δίκης)**

(2019/C 213/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: W. Schramek, D. Hanf και D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουνίου 2018 (υπόθεση R 426/2018-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου DERMATEST ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Καταδικάζει την Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 352 της 1.10.2018

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Ρουμανία κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-530/18) ⁽¹⁾**(Προσφυγή ακυρώσεως — ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ — Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής — Κοινοποίηση στον αποδέκτη — Δημοσίευση της αποφάσεως στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Χρονικό σημείο ενάρξεως — Εκπρόθεσμο — Απαράδεκτο)**

(2019/C 213/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: C.-R. Cățăr, E. Gane, C.-M. Florescu και O.-C. Ichim)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J Aquilina και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2018/873 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2018, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2018, L 152, σ. 29), καθόσον αποκλείει από τη χρηματοδότηση ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τη Ρουμανία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Υποχρεώνει τη Ρουμανία να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 2019 — *Jap Energéticas y Medioambientales* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-145/19 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Περιβάλλον — Εργαλείο χρηματοδότησης για το περιβάλλον (LIFE) — Πρόγραμμα LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Ανάκτηση των καταβληθέντων ποσών — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Απουσία επείγοντος)

(2019/C 213/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: *Jap Energéticas y Medioambientales, SL* (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωπος: G. Alabau Zabala, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και S. Izquierdo Pérez)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή της εκτελέσεως της απόφασης BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την ανάκτηση από την αιτούσα ποσού 82 750,96 ευρώ συν τόκους υπερημερίας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2019 — Pavel κατά EUIPO — bugatti (B)**(Υπόθεση T-114/19)**

(2019/C 213/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγων:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: E. Nedelcu, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών:* bugatti GmbH (Herford, Γερμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO***Δικαιούχος του επίδικου σήματος:* Ο προσφεύγων ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης B — Υπ' αριθ. 13 545 181 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*Διαδικασία ενόπιον του EUIPO:* Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Δεκεμβρίου 2018 στις συναφείς υποθέσεις R 49/2018-1 και R 85/2018-1**Αιτήματα**

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να διατηρήσει την καταχώριση του νομίμως καταχωρισθέντος σήματος EUTM-013545181 όπως καταχωρίστηκε στις 5/5/2016 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Μη απόδειξη της βλάβης του δημοσίου συμφέροντος.
-

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — BF κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-190/19)**

(2019/C 213/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BF (εκπρόσωποι: S. Gesterkamp, δικηγόρος, και C. König, καθηγητής)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής, από τις 18 Δεκεμβρίου 2018, ημερομηνία ηλεκτρονικής κοινοποίησης του δεύτερου εγγράφου οχλήσεως της προσφεύγουσας, παρέλειψε να ενεργήσει και ως εκ τούτου παρέβη την υποχρέωσή της να εκδώσει και να διαβιβάσει στην προσφεύγουσα, υπό την ιδιότητά της ως καταγγέλλουσας, απόφαση περί περατώσεως της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH και Nordwasser GmbH), δηλαδή είτε απόφαση περί κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας είτε απόφαση περί μη κίνησης διαδικασίας,
- να καταδικάσει την καθής στα έξοδα της διαδικασίας, καθώς και
- προληπτικώς και επικουρικώς, στην περίπτωση που αρθεί η παράλειψη της καθής μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, να καταδικάσει την καθής στα έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής προβάλλονται οι ακόλουθοι λόγοι.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει καταρχάς ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της προσφυγής κατά παραλείψεως, διότι, κατά τον χρόνο ηλεκτρονικής κοινοποίησης του δεύτερου εγγράφου οχλήσεως, οι περιστάσεις ήταν ώριμες για την έκδοση αποφάσεως περί περατώσεως της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ⁽¹⁾.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, με το διοικητικό έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 2018, η καθής διαπίστωσε σε επίπεδο κανονιστικής ρύθμισης και μόνον την ύπαρξη νόμιμου μονοπωλίου υπέρ της Nordwasser GmbH στην οποία παρασχέθηκε εντολή με πράξη εσωτερικής ανάθεσης (ανάθεση in-house), πράγμα που της παρέσχε τη δυνατότητα να αποκλείσει την ύπαρξη στρέβλωσης του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς να εξετάσει πραγματικά ζητήματα σχετικά με την ύπαρξη στοιχείων ευνοϊκής μεταχείρισης.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με τα στοιχεία που περιέχονται στην καταγγελία της, έχει ήδη σε προγενέστερο στάδιο της διαδικασίας αντικρούσει τον ισχυρισμό περί σύστασης νόμιμου μονοπωλίου σύμφωνου με το δίκαιο της Ένωσης. Εν πάση περιπτώσει, η καθής όφειλε να εκθέσει την άποψή της κατά τρόπο αμιγώς νομικό και στηριζόμενη στα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά, και επομένως να έχει τουλάχιστον εκδώσει, το αργότερο τον Δεκέμβριο του 2018, απόφαση περί μη κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας, δεκτική προσφυγής, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — ΑΖ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-196/19)**

(2019/C 213/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΑΖ (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεσης κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 4ης Απριλίου 2019 — ΒΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-198/19)

(2019/C 213/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΒΑ (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

— επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωσ κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — ΒΒ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-200/19)

(2019/C 213/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΒΒ (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (EE 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — ΒC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-201/19)

(2019/C 213/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BC (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

— επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωσ κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — BD κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-205/19)**

(2019/C 213/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BD (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166 (EE 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, στην υπόθεση C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρθεωσ κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι, για το ίδιο χρονικό διάστημα, επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα στα ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 5ης Απριλίου 2019 — Società Agricola Tenuta di Rimale κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-210/19)

(2019/C 213/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Ιταλία) και 9 άλλοι προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: M. Libertini, A. Scognamiglio και M. Spolidoro, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει το προσβαλλόμενο σημείωμα της καθής και να υποχρεώσει την καθής να επανεξετάσει τους λόγους που εκτέθηκαν με την υποβληθείσα καταγγελία. Η επανεξέταση αυτή πρέπει να διενεργηθεί βάσει διαφορετικής και ορθότερης ερμηνείας του άρθρου 150 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων ⁽¹⁾, καθώς και κατόπιν πλέον ενδελεχούς διερεύνησεως, η οποία θα καταστήσει σαφή την έλλειψη λογικής και συνέπειας που χαρακτηρίζει την αιτιολογία την οποία παρέθεσε το Consorzio προκειμένου να επικυρώσει για αόριστη χρονική διάρκεια ρύθμιση ενέχουσα διακρίσεις και αδικαιολόγητη της προσφοράς γάλακτος για την παραγωγή του τυριού ΠΟΠ (Denominazione di Origine Protetta [Προστατευόμενης Ονομασίας Προελεύσεως]) Parmigiano Reggiano.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά του σημειώματος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Γενική Διεύθυνση Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, της 8ης Φεβρουαρίου 2019, με το οποίο αποφασίσθηκε να τεθεί οριστικά στο αρχείο η καταγγελία που είχαν υποβάλει οι προσφεύγοντες στις 5 Φεβρουαρίου 2018, προβάλλοντας έλλειψη νομιμότητας της απόφασης αριθ. 6762 του Υπουργείου Γεωργικής, Διατροφικής και Δασικής Πολιτικής, της 15ης Δεκεμβρίου 2016, περί εγκρίσεως του σχεδίου ρυθμίσεως της προσφοράς του τυριού Parmigiano-Reggiano για την τριετία 2017-2019, καθώς και της απόφασης αριθ. του ίδιου υπουργείου, της 19ης Σεπτεμβρίου 2017, περί εγκρίσεως των τροποποιήσεων του σχεδίου ρυθμίσεως της προσφοράς του τυριού Parmigiano-Reggiano για το χρονικό διάστημα της τριετίας 2017-2019.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 150 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013, όσον αφορά την ύπαρξη ενισχυμένης πλειοψηφίας των ενδιαφερομένων από την πρόταση ρυθμίσεως της προσφοράς παραγωγών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 150 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013, όσον αφορά τη διακρίβωση της συνδρομής των ουσιαστικών προϋποθέσεων περί ισορροπίας της αγοράς προκειμένου να ληφθούν προσωρινά μέτρα ρυθμίσεως της προσφοράς και όσον αφορά την απαίτηση περί προσήκουσας αιτιολογίας σχετικώς.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 150 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013, καθόσον απαγορεύονται τα σχέδια ρυθμίσεως της προσφοράς των οποίων το περιεχόμενο ενέχει διακρίσεις.

(¹) ΕΕ 2013, L 347, σ. 608.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — Klöckner Pentaplast κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-231/19)

(2019/C 213/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013, καθώς και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — H&R Ölwerke Schindler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-232/19)

(2019/C 213/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Voß και D. Fouquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,

— επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,

- επικουρικότερο, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικώς, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου, καθώς και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Infineon Technologies Dresden κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-233/19)**

(2019/C 213/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Assmann και M. Peiffer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 3166 της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA. 34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Γερμανία υπέρ καταναλωτών βασικού φορτίου σύμφωνα με το άρθρο 19 της Stromnetzentgeltverordnung [κανονιστικής απόφασεως για τα τέλη δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας] (στο εξής: StromNEV) (EE 2019, L 14, σ. 1), καθώς και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, κατά τον οποίο η επίμαχη απόφαση είναι παράνομη διότι η κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, περίοδος 2, του StromNEV απαλλαγή από τα τέλη δικτύου δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ.

Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει καταρχάς ότι οι χορηγηθείσες βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, StromNEV απαλλαγές από την υποχρέωση καταβολής τελών δικτύου δεν χορηγήθηκαν από κρατικούς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ αλλά χρηματοδοτήθηκαν από τους γερμανικούς φορείς εκμετάλλευσης δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίοι είναι οργανωμένοι βάσει καθεστώτος ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι τελούν υπό την ευθύνη του Δημοσίου. Επιπλέον, η επίμαχη προσαύξηση δεν εξομοιώνεται, όσον αφορά την επίδρασή της, με φορολογική επιβάρυνση της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας στη Γερμανία. Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ουδεμία εξουσία διαθέσεως έχει επί των ποσών αυτών, των οποίων η διαχείριση έχει ανατεθεί στους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς.

Εκτός αυτού, προβάλλεται ότι η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής τελών δικτύου βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του StromNEV διαφέρει ως προς σημαντικά σημεία από τις περιπτώσεις τις οποίες αφορούσαν οι υποθέσεις C-206/06, Essent Netwerk Noord κ.λπ. και C-262/12, Vent De Colère!. Η επίμαχη περίπτωση είναι όμως παρόμοια προς την επιβάρυνση στο πλαίσιο της υποθέσεως C-405/16 P, Γερμανία κατά Επιτροπής, και επομένως δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται ως ενίσχυση.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Infineon Technologies κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-234/19)**

(2019/C 213/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Assmann και M. Reiffer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 3166 της καθής, της 28ης Μαΐου 2018, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) που έδωσε σε εφαρμογή η Γερμανία υπέρ καταναλωτών βασικού φορτίου σύμφωνα με το άρθρο 19 της Stromnetzentgeltverordnung [κανονιστικής αποφάσεως για τα τέλη δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας] (στο εξής: StromNEV) (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), καθώς και
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, κατά τον οποίο η επίμαχη απόφαση είναι παράνομη διότι η κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, περίοδος 2, του StromNEV απαλλαγή από τα τέλη δικτύου δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ.

Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει καταρχάς ότι οι χορηγηθείσες βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, StromNEV απαλλαγές από τα τέλη δικτύου δεν χορηγήθηκαν από κρατικούς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ αλλά χρηματοδοτήθηκαν από τους γερμανικούς φορείς εκμετάλλευσης δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίοι είναι οργανωμένοι βάσει καθεστώτος ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι τελούν υπό την ευθύνη του Δημοσίου. Επιπλέον, η επίμαχη προσαύξηση δεν εξομοιώνεται, όσον αφορά την επίδρασή της, με φορολογική επιβάρυνση της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας στη Γερμανία. Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ουδεμία εξουσία διαθέσεως έχει επί των ποσών αυτών, των οποίων η διαχείριση έχει ανατεθεί στους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς.

Εκτός αυτού, προβάλλεται ότι η απαλλαγή από τα τέλη δικτύου βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του StromNEV διαφέρει ως προς σημαντικά σημεία από τις περιπτώσεις τις οποίες αφορούσαν οι υποθέσεις C-206/06, Essent Network Noord κ.λπ. και C-262/12, Vent De Colère!. Η επίμαχη περίπτωση είναι όμως παρόμοια προς την επιβάρυνση στο πλαίσιο της υποθέσεως C-405/16 P, Γερμανία κατά Επιτροπής, και επομένως δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται ως ενίσχυση.

Προσφυγή της 8ης Απριλίου 2019 — GTP κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-237/19)**

(2019/C 213/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Wagner και N. Voß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166 (EE 2019, L 14, σ. 1), για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, για τα έτη 2012 και 2013,
- επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 %, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 500 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 15 % και, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 8 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 10 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- όλως επικουρικός, να ακυρώσει, όσον αφορά την προσφεύγουσα, την απόφαση SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) της 28ης Μαΐου 2018, με στοιχεία C(2018) 3166, κατά το μέτρο με την απόφαση αυτή διατάσσεται, για τους καταναλωτές βασικού φορτίου με τουλάχιστον 7 000 ώρες ετήσιας χρήσης, η επιστροφή ποσού άνω του 20 % των δημοσιευθέντων τελών δικτύου,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων ταξιδιού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Εσφαλμένη εκτίμηση περί υπέρξεως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η καθής, κατά την εξέταση της επίμαχης απαλλαγής από τα τέλη δικτύου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο δεχόμενη ότι χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι.

Επιπλέον, κατά την εξέταση της προϋπόθεσης του «επιλεκτικού χαρακτήρα», το πλαίσιο αναφοράς καθορίστηκε με εσφαλμένο και ελλιπή τρόπο.

Περαιτέρω προβάλλεται ότι η καθής, καθορίζοντας ελλιπώς το πλαίσιο αναφοράς, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

2. Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης

Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι με την απόφαση της καθής επιβάλλονται υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής μόνο για τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι κατά τα έτη 2012 και 2013 απηλλάγησαν πλήρως από τα τέλη δικτύου. Επομένως, οι συγκεκριμένοι καταναλωτές βασικού φορτίου τυχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης και περιέρχονται αδικαιολόγητα σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τους καταναλωτές βασικού φορτίου οι οποίοι για το ίδιο χρονικό διάστημα επωφελήθηκαν από κατ' αποκοπήν μειώσεις των τελών δικτύου και ως προς τους οποίους δεν επιβλήθηκαν υποχρεώσεις αναδρομικής πληρωμής.

Συναφώς, προβάλλεται επιπλέον ότι, όσον αφορά την άνιση μεταχείριση, η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η άνιση μεταχείριση αντιβαίνει επίσης στην κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ⁽¹⁾ απαγόρευση των διακρίσεων.

3. Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται ότι η προσφεύγουσα, λόγω των συγκεκριμένων περιστάσεων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι θα διατηρούσε το παρασχεθέν σε αυτή δικαίωμα σε ειδικά τέλη δικτύου.

(¹) Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211 της 14.8.2009, σ. 55).

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — Wera Hygieneprodukte κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/19)

(2019/C 213/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Wera Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Γερμανία), Wera Leuna GmbH (Leuna, Γερμανία), Wera Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (εκπρόσωποι: H. Janssen και A. Vallone, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2018) 3166 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2018, σχετικά με το «καθεστώς ενισχύσεων SA.34045 (2013/C) (πρώην 2012/NN) που έθεσε σε εφαρμογή η Γερμανία υπέρ καταναλωτών βασικού φορτίου σύμφωνα με το άρθρο 19 της Stromnetzentgeltverordnung [κανονιστικής αποφάσεως για τα τέλη δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας]» (ΕΕ 2019, L 14, σ. 1), καθώς και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, κατά τον οποίο η απαλλαγή από το τέλος δικτύου δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν καταρχάς ότι για την απαλλαγή από το τέλος δικτύου δεν χρησιμοποιήθηκαν κρατικοί πόροι ή πόροι τους οποίους έχει χορηγήσει το κράτος. Επιπλέον υποστηρίζουν ότι κακώς η καθής δέχθηκε ότι η προσαύξηση του άρθρου 19 συνιστά μια επιβαλλόμενη από το κράτος στους τελικούς καταναλωτές «φορολογική επιβάρυνση» ή «φορολογική επιβάρυνση αποτελέσματος ισοδύναμου προς δασμούς» κατά την έννοια της αποφάσεως της 17ης Ιουλίου 2008, *Essent Netwerk Noord κ.λπ.* (C-206/06, EU:C:2008:413).

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι στους καταναλωτές βασικού φορτίου δεν παρασχέθηκε επιλεκτικό πλεονέκτημα.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2019 — A9.com κατά EUIPO (Διάταξη εικονιδίου καμπάνας)

(Υπόθεση T-240/19)

(2019/C 213/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: A9.com, Inc. (Palo Alto, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Klett και C. Mikyska, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αναπαράσταση διάταξης εικονιδίου καμπάνας — Υπ' αριθ. 17 868 712 αίτηση καταχωρίσεως)

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1309/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας σε αμφότερες τις διαδικασίες.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 10ης Απριλίου 2019 — Καμπότζη και CRF κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-246/19)**

(2019/C 213/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασιλείο της Καμπότζης και Cambodia Rice Federation (Ομοσπονδία ρυζιού της Καμπότζης, στο εξής: CRF) (Πνομ Πενχ, Καμπότζη) (εκπρόσωποι: R. Antonini, E. Monard και B. Maniatis, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/67 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο περιορισμός της έννοιας των παραγωγών Ευρωπαϊκής Ένωσης στους παραγωγούς των ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προϊόντων για την παρασκευή των οποίων χρησιμοποιείται παραχθείσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρώτη ύλη (αποφλοιωμένο ρύζι) παραβαίνει το άρθρο 22, παράγραφος 1, και το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΕ) 978/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012 ⁽²⁾. Επικουρικώς προβάλλεται ότι η προσέγγιση της καθής παραβαίνει το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 978/2012.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, στηριζόμενη σε λανθασμένα ή ανακριβή στοιχεία ή στοιχεία που δεν σχετίζονται ειδικώς με το ομοειδές προϊόν, η καθής δεν προέβη σε ορθή αξιολόγηση των «σοβαρών δυσκολιών», κατά παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 978/2012. Τούτο κατέστησε αδύνατη την ορθή εξέταση περί του εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 978/2012 όσον αφορά το ομοειδές προϊόν όπως ορίζεται στο άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 978/2012.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής προέβη σε σύγκριση των τιμών εισαγωγής από την Καμπότζη και των τιμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τρόπο που παραβαίνει το άρθρο 22, παράγραφος 1, και το άρθρο 23 του κανονισμού 978/2012.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η ανάλυση αιτιώδους συνάφειας στην οποία προέβη η καθής παραβαίνει το άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 978/2012 διότι οι σοβαρές δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο κλάδος της παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνιστούν σε επαρκή βαθμό άμεση συνέπεια του όγκου και των τιμών εισαγωγών από την Καμπότζη. Στον βαθμό που ο κανονισμός 2019/67 βασίστηκε σε σωρευτική ανάλυση, προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού 978/2012.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής δεν γνωστοποίησε ορισμένα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά ή εκτιμήσεις ή λεπτομέρειες σχετικά με τα εν λόγω ουσιώδη πραγματικά περιστατικά ή με τις εν λόγω εκτιμήσεις, κατά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφοι 1, 2, 3 και 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1083/2013 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2013 ⁽¹⁾, του άρθρου 38 του κανονισμού 978/2012, καθώς και των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγόντων.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο φάκελος που συγκροτήθηκε είναι σε μεγάλο βαθμό ελλιπής και απουσιάζουν από αυτόν σημαντικά στοιχεία. Τούτο συνιστά παράβαση του άρθρου 14 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 1083/2013 της Επιτροπής, του άρθρου 38 του κανονισμού 978/2012 και των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγόντων.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/67 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την επιβολή μέτρων διασφάλισης όσον αφορά την εισαγωγή ρυζιού *Indica* καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ (ΕΕ L 15, 17.1.2019, σ. 5).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 978/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 732/2008 (ΕΕ L 303, 31.10.2012, σ. 1).

⁽³⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1083/2013 της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2013, για τη θέσπιση κανόνων που αφορούν τη διαδικασία προσωρινής αναστολής των δασμολογικών προτιμήσεων και τη λήψη γενικών μέτρων διασφάλισης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 978/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εφαρμογή συστήματος γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων (ΕΕ L 293, 5.11.2013, σ. 16).

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Bilde κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-248/19)

(2019/C 213/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dominique Bilde (Lagarde, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου P8_TA-PROV(2019)0137, της 12ης Μαρτίου 2019, σχετικά με την αίτηση για την άρση της ασυλίας της προσφεύγουσας 2018/2267(IMM), με την οποία ήρθη πράγματι η ασυλία της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και των ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2010, C 83, σ. 266), του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2005, L 44, σ. 1) και των ανακοινώσεων προς τα μέλη αριθ. 11/2003 και 11/2016.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται καταστρατήγηση της διαδικασίας και ειδικότερα παράβαση του άρθρου 43 της ανακοίνωσης προς τα μέλη αριθ. 11/2016, καθόσον οι διώξεις εις βάρος της προσφεύγουσας έχουν ως σκοπό να βλάψουν την πολιτική δραστηριότητά της, πράγμα που αποτελεί περίπτωση *fumus persequutionis* εναντίον της.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των γενικών αρχών τους δικαίου της Ένωσης «*ne bis in idem*» και «*una via electa*», καταστρατήγηση της διαδικασίας και κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Wieland-Werke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-251/19)

(2019/C 213/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wieland-Werke AG (Ουλμ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Soltész, C. von Köckritz και K. Winkelmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 5ης Φεβρουαρίου 2019, στην υπόθεση M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένδεκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηρίζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση στην εσφαλμένη έννοια του αποκαλούμενου ως «υψηλότερης ποιότητας» τμήματος της αγοράς, αντί να στηρίξει την απόφαση αυτή στην κρίσιμη αγορά ελασμένου χαλκού, όπως αυτή έχει καθοριστεί από την ίδια την Επιτροπή.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή ούτε όρισε ούτε οριοθέτησε σαφώς το αποκαλούμενο ως «υψηλότερης ποιότητας» τμήμα της αγοράς, στο οποίο στηρίξε, αναντίρρητα, την εκτίμησή της. Η προσέγγιση της Επιτροπής είναι προδήλως πεπλανημένη και υποθετικού χαρακτήρα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ερχόμενη σε αντίφαση με τα συμπεράσματα τα οποία η ίδια συνήγαγε στην απόφαση περί εγκρίσεως που εξέδωσε στην υπόθεση M.8909 — KME/MKM.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε καινοφανή και μη υποστηρίξιμη θεωρία περί ζημίας *sui generis* στην οποία συνδέονται μη προσηκόντως οριζόντιο και μη οριζόντιο αποτέλεσμα και συγχέονται σαφείς και αυστηρές οδηγίες που παρέχουν οι κατευθυντήριες γραμμές περί συγκεντρώσεων.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση του εκ μέρους της προβολόμενου οριζόντιου ελέγχου, παραλείποντας επιδεικτικά να διερευνήσει προφανή πραγματικά περιστατικά κατά τον καθορισμό της καταστάσεως του ανταγωνισμού στην κρίσιμη αγορά.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η εκτίμηση της Επιτροπής περί ανταλλαγής πελατών είναι προδήλως εσφαλμένη.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή διατείνεται ότι υπήρξε αύξηση των τιμών λόγω της συναλλαγής, χωρίς να προσκομίζει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη μετάβαση από τον από κοινού έλεγχο στον αποκλειστικό έλεγχο της *Schwermetall*. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν έλαβε τα απαραίτητα μέτρα για τη διερεύνηση του ζητήματος αυτού.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τις δεσμεύσεις που πρότεινε να αναλάβει η προσφεύγουσα.
10. Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αντιμετώπιση της διαδικασίας και η εφαρμογή του ελέγχου βάσει του κριτηρίου της αγοράς δεν ήταν σύμφωνες με την προσηκουσα διαδικασία.
11. Με τον ενδέκατο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις διαδικαστικές απαιτήσεις, καθώς και την προσηκουσα διαδικασία. Αρνήθηκε να υποβάλει στον έλεγχο βάσει του κριτηρίου της αγοράς τις δύο πρώτες δεσμεύσεις, προέβη δε σε εφαρμογή του εν λόγω ελέγχου με μεγάλη καθυστέρηση.

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2019 — Pech κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-252/19)

(2019/C 213/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Laurent Pech (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και T. McGrath, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου που περιέχεται σε επιστολή προς τον προσφεύγοντα, της 12ης Φεβρουαρίου 2019, περί άρνησης παροχής πλήρους πρόσβασης στο έγγραφο ST 13593 2018 INIT (νομική γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2018), βάσει του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001 (!).

- επικουρικός, να υποχρεώσει το Συμβούλιο να παράσχει ευρύτερη μερική πρόσβαση στο έγγραφο ST 13593 2018 INIT, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των τυχόν παρεμβαινόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και εσφαλμένη εφαρμογή της δεύτερης περίπτωσης του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
 - Υποστηρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι, με το ζητηθέν έγγραφο, παρέχονταν νομικές συμβουλές.
 - Ο προσφεύγων υποστηρίζει, επιπλέον, ότι το Συμβούλιο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις συνοπιζόμενες στην αίτηση διατάξεις του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης ούτε την αρχή κατά την οποία πρέπει να υπάρχει η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα νομοθετικά έγγραφα της Ένωσης, ενώ στηρίχθηκε, επίσης, σε αόριστες και υποκειμενικές έννοιες, μη προβλεπόμενες στο δίκαιο της Ένωσης, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη γνωστοποίηση.
 - Το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και εφάρμοσε εσφαλμένως το κριτήριο του υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 1049/2001.
 - Κατά τον προσφεύγοντα, το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η πλήρης γνωστοποίηση θα έδιγε συγκεκριμένα και ουσιαστικά την επίμαχη διαδικασία λήψης αποφάσεων.
 - Το Συμβούλιο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτη παράγραφος, του κανονισμού 1049/2001 και της νομολογίας των δικαστηρίων της Ένωσης, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις συνοπιζόμενες στην αίτηση διατάξεις του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης ούτε την αρχή κατά την οποία πρέπει να υπάρχει η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση στα νομοθετικά έγγραφα της Ένωσης.
 - Το Συμβούλιο δεν αξιολόγησε ορθώς το δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, υποστηρίζεται ότι, εάν έχουν εφαρμογή στο ζητηθέν έγγραφο οι προβαλλόμενες εξαιρέσεις, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, διότι προφανώς δεν συμμορφώθηκε με την υποχρέωσή του να παράσχει την (προσήκουσα και απαιτούμενη) μερική πρόσβαση στο ζητηθέν έγγραφο, την οποία θα έπρεπε να έχει παράσχει βάσει του εν λόγω άρθρου 4, παράγραφος 6, καθόσον αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση σε ολόκληρο το τμήμα σχετικά με τη νομική ανάλυση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Απριλίου 2019 — BG κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-253/19)**

(2019/C 213/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: BG (εκπρόσωποι by: L. Levi, A. Champetier και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Μαΐου 2018 με την οποία καταγγέλλεται η σύμβαση της προσφεύγουσας,
- εάν κριθεί απαραίτητο, να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Ιανουαρίου 2019 περί απορρίψεως της καταγγελίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 16ης Αυγούστου 2018, η οποία κοινοποιήθηκε στις 9 Ιανουαρίου 2019,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να αποζημιώσει την προσφεύγουσα -ενάγουσα για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω του πταίσματος του καθού-εναγόμενου, εκτιμώμενη στο ποσό των 50 000 ευρώ,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης και των διαδικαστικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στην καταγγελία της επίμαχης σύμβασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 12α και 24 του Κανονισμού Υπερησιακής Καταστάσεως και συνεπακόλουθη προσβολή του δικαιώματος δίκαιης και αμερόληπτης εξέτασης, παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης.

Προσφυγή της 12ης Απριλίου 2019 — Al-Tarazi κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-260/19)**

(2019/C 213/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Κουβέιτ) (εκπρόσωποι: G. Beck και A. Khan, Barristers, και S. Patel, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει ότι το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 2019 ⁽¹⁾ και το άρθρο 1 της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 2019 ⁽²⁾ δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος·
- να ακυρώσει, κατά το μέρος που αφορούν τον προσφεύγοντα, τον εκτελεστικό κανονισμό 2019/85 του Συμβουλίου και την εκτελεστική απόφαση 2019/87 του Συμβουλίου·
- να κρίνει ότι το όνομα του προσφεύγοντος πρέπει να διαγραφεί από το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού 2019/85 του Συμβουλίου (συγκεκριμένα δε από τον αριθμό 266 του εν λόγω παραρτήματος) και από το παράρτημα της εκτελεστικής απόφασης 2019/87 του Συμβουλίου (συγκεκριμένα δε από τον αριθμό 266 του εν λόγω παραρτήματος)· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το καθού παρέθεσε ανεπαρκείς ή αβάσιμους λόγους για την καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το καθού δεν προσκόμισε ως προς τα μνημονευόμενα πραγματικά περιστατικά αποδεικτικά στοιχεία τα οποία να τεκμηριώνουν ή να φέρεται ότι τεκμηριώνουν την αιτιολογία βάσει της οποίας ελήφθησαν τα μέτρα ή καθόσον το καθού συνήγαγε μη εύλογα συμπεράσματα από τα περιστατικά αυτά.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος παραβιάζει το δικαίωμα άμυνας του προσφεύγοντος.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος παραβιάζει το δικαίωμα ιδιοκτησίας του προσφεύγοντος, την ελευθερία εμπορίου και την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/85 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 181, 21.1.2019, σ. 4).

⁽²⁾ Εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/87 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2019, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 181, 21.1.2019, σ. 13)

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Απριλίου 2019 — Imagina Media Audiovisual κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-268/19)

(2019/C 213/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Imagina Media Audiovisual, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία), Imagina EU (Βρυξέλλες, Βέλγιο), dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Kuypers, N. Groot, B. Vitez, δικηγόροι)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ares(2019)856949 της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 2019, σχετικά με τον αποκλεισμό της IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL από τις διαδικασίες προμηθειών και χορήγησης επιχορηγήσεων οι οποίες διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (!), κατά το μέρος που αποκλείστηκε η κοινοπραξία Imagina/dpa ή απορρίφθηκαν οι προσφορές της·
- να ακυρώσει την απόφαση Ares(2019)2494476 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2019, εφόσον κριθεί ότι πρόκειται για την απόφαση με την οποία αποκλείστηκε η κοινοπραξία από τον διαγωνισμό με αριθμό αναφοράς PO/2018-05/A4 ή απορρίφθηκαν οι προσφορές της·
- να ακυρώσει την (-ις) πράξη (-εις) με την (-ις) οποία (-ες) η Επιτροπή αναθέτει τις συμβάσεις ή επιτρέπει σε πρόσωπο, πέραν της κοινοπραξίας Imagina/dpa, να αναλάβει την οπτικοακουστική κάλυψη των τρεχουσών υποθέσεων της ΕΕ, ως προς τις παρτίδες I, III και VI όπως αυτές περιγράφονται στα έγγραφα του διαγωνισμού·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στην κοινοπραξία λόγω μη χορήγησης σε αυτήν της δυνατότητας να εκτελέσει τις συμβάσεις ως προς τις παρτίδες I, III και VI·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως μην αναγνωρίζοντας ότι ο αποκλεισμός της Imagina Media Audiovisual SL — ως μέλους της κοινοπραξίας — δεν ασκεί επιρροή στην εκτέλεση της σύμβασης από την κοινοπραξία ως προς τις παρτίδες I, III και VI του διαγωνισμού. Ομοίως, ούτε ο αποκλεισμός της Imagina Media Audiovisual SL ασκεί επιρροή στις αποφάσεις με τις οποίες η Επιτροπή ανέθεσε τις εν λόγω συμβάσεις στην κοινοπραξία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως μην εφαρμόζοντας ορθώς τα διαλαμβανόμενα στα έγγραφα του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν απαίτησε από την κοινοπραξία να αντικαταστήσει την Imagina Media Audiovisual SL με άλλη οντότητα ως μέρος της κοινοπραξίας, όπως απαιτούνταν από τα έγγραφα του διαγωνισμού.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως μην εφαρμόζοντας ορθώς το άρθρο 136, παράγραφος 9, του κανονισμού 2018/1046. Κατά συνέπεια, ο διατάκτης της Επιτροπής δεν απαίτησε από την κοινοπραξία να αντικαταστήσει την Imagina Media Audiovisual SL με άλλη οντότητα ως μέρος της κοινοπραξίας, όπως απαιτούνταν από τον κανονισμό 2018/1046.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής της κοινοπραξίας και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Η Επιτροπή χρησιμοποίησε παρανόμως την από 12 Φεβρουαρίου 2019 απόφασή της Ares(2019)856949 σχετικά με τον αποκλεισμό της Imagina Media Audiovisual SL ή την από 9 Απριλίου 2019 επιστολή της Ares(2019)2494476 για να αποκλείσει την κοινοπραξία από τον διαγωνισμό με αριθμό αναφοράς PO/2018-05/A4.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής της κοινοπραξίας, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Η Επιτροπή υπέπεσε σε διαδικαστικές πλημμέλειες και ανέθεσε παρανόμως τις συμβάσεις ως προς τις παρτίδες I, III και VI του διαγωνισμού με αριθμό αναφοράς PO/2018-05/A4 σε άλλον προσφέροντα αντί της κοινοπραξίας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προξένησε ζημία στην κοινοπραξία στον βαθμό που, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής, η κοινοπραξία δεν μπορεί να προβεί σε εκτέλεση των συμβάσεων ως προς τις παρτίδες I, III και VI του διαγωνισμού με αριθμό αναφοράς PO/2018-05/A4.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193, 30.7.2018, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Απριλίου 2019 — Imagina Media Audiovisual κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-269/19)

(2019/C 213/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Imagina Media Audiovisual, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. Kuypers, N. Groot, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής Αres(2019)856949, με την οποία η Επιτροπή επέβαλε διετή αποκλεισμό στην προσφεύγουσα και την καταχώρισε στη βάση δεδομένων έγκαιρου εντοπισμού και αποκλεισμού (¹).
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα παραλείποντας να προβεί η ίδια σε εξέταση ή ανάλυση, στηριζόμενη αποκλειστικώς στις διαπιστώσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ δίχως να προβεί η ίδια σε κατάλληλη εξέταση και ερμηνεύοντας εσφαλμένως τις διαπιστώσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης των ΗΠΑ. Επομένως, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών παραβαίνοντας τοιοιτοτρόπως το καθήκον επιμέλειας το οποίο υπέχει.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως απέκλεισε την προσφεύγουσα, παραβαίνοντας επομένως το άρθρο 136, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 2018/1046 και προσβάλλοντας τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, παραλείποντας να αναφέρει με σαφήνεια και ακρίβεια την πράξη η οποία συνιστά σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έσφαλε, πρώτον, δηλώνοντας ότι η προσφεύγουσα αποκλείεται επίσης από τρέχουσες διαδικασίες υποβολής προσφορών δεδομένου ότι τούτο δεν προκύπτει από το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεύτερον, αποκλείοντας την προσφεύγουσα για παράπτωμα σχετικά με δικαιώματα αναμετάδοσης και διαφημιστικής προώθησης αθλητικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο διαδικασίας υποβολής προσφορών για οπτικοακουστική κάλυψη των τρεχουσών υποθέσεων της ΕΕ δεδομένου ότι πρόκειται για διαφορετικές αγορές οι οποίες δεν επηρεάζουν η μία την άλλη ώστε να μπορεί να αποδειχθεί η αξιοπιστία της προσφεύγουσας όσον αφορά

συμβάσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, τρίτον, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα πρέπει να αποκλειστεί δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διέθετε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και η συμφωνία περί μη δίωξης της προσφεύγουσας με το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ δεν αναφέρει ότι η προσφεύγουσα ή ο διευθύνων σύμβουλος της είναι ένοχοι.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι ο αποκλεισμός είναι αναλογικός κατά την έννοια του άρθρου 136, παράγραφος 3, του κανονισμού 2018/1046 και παραβλέποντας επομένως τόσο την απουσία αντίκτυπου στα οικονομικά συμφέροντα και στην εικόνα της Ένωσης όσο και τον χρόνο που έχει παρέλθει από το παράπτωμα.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή έσφαλε κρίνοντας ότι τα διορθωτικά μέτρα που έλαβε η προσφεύγουσα είναι προσωρινά και ανεπαρκή υπό το πρίσμα του άρθρου 136, παράγραφος 6, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 136, παράγραφος 7, του κανονισμού 2018/1046.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχείρισης αντιμετωπίζοντας την προσφεύγουσα κατά τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι τους άλλους προσφέροντες οι οποίοι συνήψαν συμφωνία περί μη δίωξης με το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή προξένησε ζημία στην προσφεύγουσα κρίνοντας παρανόμως ότι η προσφεύγουσα πρέπει να αποκλειστεί από τις διαδικασίες προμηθειών και χορήγησης επιχορηγήσεων οι οποίες διέπονται από τον κανονισμό 2018/1046.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1 296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1 301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1 303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1 304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1 309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1 316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193, 30.7.2018, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2019 — Amazon Technologies κατά EUIPO (ring)

(Υπόθεση T-270/19)

(2019/C 213/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Amazon Technologies, Inc. (Σιάτλ, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Klett και C. Míkyska, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση «ring» — Υπ' αριθ. 1 401 009 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 2211/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΕUIPO συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας σε αμφοτέρως τις διαδικασίες.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών, αρνούμενο την προστασία του επίδικου σήματος, παρέβη τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Απριλίου 2019 — ΤΟ κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-272/19)

(2019/C 213/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΤΟ (εκπρόσωπος: G. Generet, δικηγόρος)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (στο εξής: ΕΥΕΔ) της 15ης Ιουνίου 2018 με την οποία κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν πληροί όλους τους όρους προσλήψεως που προβλέπει το άρθρο 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ) και ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν δύναται να προσληφθεί ως συμβασιούχος υπάλληλος του άρθρου 3β στην ΕΥΕΔ·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΣΣΠΑ της ΕΥΕΔ της 14ης Ιανουαρίου 2019 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 14 Σεπτεμβρίου 2018·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα αποζημίωση εκτιμώμενη σε 36 992,52 ευρώ που αντιστοιχεί σε ένα έτος αποδοχών όσον αφορά μια σύμβαση AC FG II κατά τη μισθολογική κλίμακα που ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2017, υπό την επιφύλαξη επακριβούς προσδιορισμού κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να υπολογίσει τις απώλειες της προσφεύγουσας-ενάγουσας, από την άποψη των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της, κατόπιν της μη προσλήψεώς της·

- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ύψους 15 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προκύπτει από την προσβολή της αξιοπρέπειάς της και της επαγγελματικής φήμης της·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ύψους 15 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προκύπτει από τη βλάβη της υγείας της και της προσωπικής ισορροπίας της·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ύψους 15 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που απορρέει από την παράβαση του κανονισμού 45/2001 σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ύψους 10 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που απορρέει από την παράβαση του ιατρικού απορρήτου και από την αθέτηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που εμπίπτουν στον ιατρικό φάκελο της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ποσό ύψους 15 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που απορρέει από τη συκοφαντία και/ή τη δυσφήμιση εις βάρος της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των άρθρων 82 και 83 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της εκατέρωθεν ακροάσεως, προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος μέριμνας, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και προσβολή του δικαιώματος αμερόληπτης και δίκαιης μεταχειρίσεως καθώς και παράβαση της απαγορεύσεως οποιασδήποτε ηθικής παρενοχλήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1) και του άρθρου 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2019 — Target Ventures Group κατά EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)

(Υπόθεση T-274/19)

(2019/C 213/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωποι: T. Dolde, P. Homann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Target Partners GmbH (Μόναχο, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TARGET VENTURES — Υπ' αριθ. 13 685 565 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1685/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενόπιον του τμήματος ακυρώσεων και ενόπιον του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2019 — PNB Banka κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-275/19)

(2019/C 213/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία), CR (*), CT (*) (εκπρόσωποι: Ο. Behrends και Μ. Kirchner, δικηγόροι)

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 14ης Φεβρουαρίου 2019 για τη διεξαγωγή επιτόπιας επιθεώρησης στις εγκαταστάσεις της PNB Banka AS και στις εταιρίες του ομίλου·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δέκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν ήταν η αρμόδια εποπτεύουσα αρχή της PNB Banka AS κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης για τη διεξαγωγή επιτόπιας επιθεώρησης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν «αναγκαία» υπό την έννοια του άρθρου 12 του κανονισμού για τον ΕΕΜ⁽¹⁾.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ δεν άσκησε δεόντως τη διακριτική εξουσία που διαθέτει βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού για τον ΕΕΜ.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως των προσφευγόντων.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να εξετάζει και να εκτιμά με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παρέβη την υποχρέωση επαρκούς αιτιολογήσεως της αποφάσεώς της.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και ενήργησε κατά τρόπο εισάγοντα δυσμενή διάκριση σε βάρος των προσφευγόντων.
10. Με τον δέκατο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 19 και την αιτιολογική σκέψη 75 του προοιμίου του κανονισμού για τον ΕΕΜ και ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2019 — ΒΚ κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο**(Υπόθεση T-277/19)**

(2019/C 213/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΒΚ (εκπρόσωποι: Β. Χριστιανός, Α. Σκουλίκης, Δ. Καραγκούνης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), το περιεχόμενο της οποίας εμπεριέχεται στην από 20/09/2018 ηλεκτρονική αλληλογραφία του Προϊσταμένου του Τμήματος Διοικήσεως, καθώς και η συμπροσβαλλόμενη σιωπηρή απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας, με συνέπεια ο ΕΑΣΟ να πρέπει να λάβει αναδρομικά τα απαραίτητα κατ' άρθρο 266 ΣΛΕΕ μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου.
- να καταδικασθεί η καθής στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος αντλούμενος από την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
2. Δεύτερος λόγος αντλούμενος από τη στέρηση αιτιολογίας και, συνεπώς, ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
3. Τρίτος λόγος αντλούμενος από την ανεπαρκή αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης η οποία εμπεριέχει πλάνη περί τα πράγματα.
4. Τέταρτος λόγος αντλούμενος από την πλάνη περί το δίκαιο, καθώς η απόφαση δε λαμβάνει υπόψη το συμφέρον του υπαλλήλου και το καθήκον αρωγής που φέρει η Διοίκηση έναντι των υπαλλήλων της.

Προσφυγή της 26ης Απριλίου 2019 — Aurora κατά ΚΓΦΠ — SESVanderhave (M 02205)**(Υπόθεση T-278/19)**

(2019/C 213/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aurora Srl (Πάδοβα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L.-B. Buchman, δικηγόρος)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: SESVanderhave NV (Tienen, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του ΚΓΦΠ

Δικαιούχος του επίδικου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας: Κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας αριθ. EU 15118, ποικιλία ζαχαρότευτλου M 02205

Διαδικασία ενόπιον του ΚΓΦΠ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 27ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R A010/2013-RENV

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-140/15·
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την απόφαση υπ' αριθ. NN010 του ΚΓΦΠ, της 23ης Σεπτεμβρίου 2013, και να δεχθεί την ένσταση κατά του κύρους του υπ' αριθ. EU 15118 κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας την οποία προέβαλε η προσφεύγουσα στις 28 Αυγούστου 2012·

και συνεπακόλουθα:

- να κηρύξει εξ αρχής άκυρο το υπ' αριθ. EU 15118 κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας σύμφωνα το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και στα δικαστικά έξοδα οποιουδήποτε παρεμβαίνοντος.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- Παράβαση καθήκοντος και στέρηση δικαστικής προστασίας.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Highgate Capital Management κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-280/19)**

(2019/C 213/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Highgate Capital Management LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: M. Struys, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία της (Υπόθεση SA.53105 — Εικαζόμενη ενίσχυση προς την Eurobank Ergasias μέσω της πώλησης της Piraeus Bank Bulgaria), τουλάχιστον στο μέτρο που αυτή αφορά την αθέτηση των δεσμεύσεων αναδιάρθρωσης που αναλήφθηκαν στην υπόθεση SA.43364 και στην υπόθεση SA.43363·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσαλλόμενη απόφαση, παρέβη ουσιώδεις τύπους και επιπλέον:
 - παρέβη το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾, και σημείο 72 του Κώδικα βέλτιστων πρακτικών για τη διεξαγωγή διαδικασιών που αφορούν τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων ⁽²⁾·
 - προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας·
 - παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, την οποία υπέχει από το άρθρο 296 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - προσέβαλε το δικαίωμα προσφυγής της προσφεύγουσας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι (i) οι αναληφθείσες δεσμεύσεις στην υπόθεση SA.43364 σε σχέση με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Τράπεζα Πειραιώς, και (ii) οι αναληφθείσες δεσμεύσεις στην υπόθεση SA.43363 σε σχέση με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Eurobank Ergasias, δεν εφαρμόζονταν *ratione temporis* δεδομένου ότι η πώληση της Piraeus Bank Bulgaria θα ολοκληρωνόταν μετά από την 31η Δεκεμβρίου 2018.

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 248, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ 2018, C 253, σ. 14.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Κύπρος κατά EUIPO — Φιλώτας Μπέλλας & Υιός (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Υπόθεση T-281/19)

(2019/C 213/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κυπριακή Δημοκρατία [εκπρόσωποι: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor]

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Φιλώτας Μπέλλας & Υιός ΑΕ (Αλεξάνδρεια Ημαθίας, Ελλάδα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 –Υπ' αριθ. 12 172 276 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 2298/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει το καθού να φέρει τα δικαστικά έξοδά του και να το καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Φιλώτας Μπέλλας & Υιός ΑΕ (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Υπόθεση T-282/19)

(2019/C 213/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Λευκωσία, Κύπρος) [εκπρόσωποι: S. Malynicz QC (Queen's Counsel), S. Baran, Barrister, και V. Marsland, Solicitor]

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Φιλώτας Μπέλλας & Υιός ΑΕ (Αλεξάνδρεια Ημαθίας, Ελλάδα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — Υπ' αριθ. 1 2 1 7 2 2 7 6 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 2295/2017-4

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να υποχρεώσει το καθού να φέρει τα δικαστικά έξοδά του και να το καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Μαΐου 2019 — SGI Studio Galli Ingegneria κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-285/19)**

(2019/C 213/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Marini, V. Catenacci και R. Viglietta, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν υποχρεούται να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ποσά που της ζήτησε με το υπ' αριθ. 3241902288 χρεωστικό σημείωμα που παρελήφθη στις 22.2.2019 και τελευταία με το χρεωστικό σημείωμα που παρελήφθη στις 29.4.2019 — Ref. Ares(2019)2858540, για ανάκτηση της εισφοράς και αποζημίωση λόγω προβαλλόμενης αθέτησης υποχρεώσεων που υπείχε το Studio Galli Ingegneria δυνάμει της σύμβασης επιδότησης υπ' αριθ. 619120 για το πρόγραμμα «MARSOL».
- Να αποφανθεί ότι δεν υφίσταται η αθέτηση υποχρεώσεων που της προσάπτει η Επιτροπή.
- Να αποφανθεί περί του παράνομου, άκυρου και εν πάση περιπτώσει αβάσιμου χαρακτήρα της επιστολής προκαταρκτικής ενημέρωσης (pre-information letter) της 19.12.2018, της έκθεσης ελέγχου της OLAF, του χρεωστικού σημειώματος της 22.2.2019, του επακόλουθου εγγράφου υπενθύμισης της 2.4.2019 και του τελικού σημειώματος περί επαναπροσδιορισμού του ποσού και περί απόρριψης των περαιτέρω αιτημάτων του SGI της 29.4.2019 — Ref.Ares(2019)2858540.
- Να αποφανθεί ότι δεν υφίσταται η απαίτηση που προέβαλε η Επιτροπή.
- Να αποφανθεί ότι η προσφεύγουσα δικαιούται να λάβει την εισφορά που πράγματι χορήγησε η Επιτροπή δυνάμει της σύμβασης επιδότησης υπ' αριθ. 619120 για το πρόγραμμα «MARSOL».
- Επικουρικός, να αποφανθεί ότι το ποσό ανάκτησης που ζητεί η Επιτροπή δεν δύναται να υπερβαίνει τα 100.044,99 ευρώ.
- επικουρικότερον, να υποχρεώσει την επιτροπή να καταβάλει στο SGI τις δαπάνες που ανέλαβε για την εκτέλεση του προγράμματος MARSOL λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της καλής συμβατικής πίστης, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά το στάδιο μετά το πέρας του ελέγχου, προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής κατά το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης κατά το άρθρο 41 του Χάρτη, προσβολή του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα κατά το άρθρο 42 του Χάρτη, καθώς και παράβαση του άρθρου II.22 της σύμβασης επιδότησης και του άρθρου 1134 του Βελγικού Αστικού Κώδικα.
 - Επισημαίνεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το αίτημα αναστολής της διαδικασίας και πρόσβασης στα έγγραφα του φακέλου ελέγχου του OLAF που διατύπωσε η προσφεύγουσα, αλλά εν τέλει εξέδωσε το χρεωστικό σημείωμα και τα επακόλουθα έγγραφα υπενθύμισης, μολοντί η εταιρία δεν είχε πρακτικώς τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την τελική αναφορά της OLAF λόγω εσωτερικών προβλημάτων. Αποτέλεσμα αυτού η παραβίαση της αρχής της καλής συμβατικής πίστης και η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας τόσο στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι δεν υφίσταται η προσαπτόμενη αδέτηση υποχρεώσεων και η απαίτηση της Επιτροπής προβάλλεται ομοίως ο παράνομος και αβάσιμος χαρακτήρας της έκθεσης ελέγχου της OLAF και, συνακόλουθα, της επιστολής προκαταρκτικής ενημέρωσης, και των χρεωστικών σημειωμάτων της Επιτροπής, παραβίαση των αρχών του τεκμηρίου αθωότητας, του βάρους αποδείξεως και της ισότητας που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11.9.2013, καθώς και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και παράβαση του άρθρου 1315 του Βελγικού Αστικού Κώδικα.
 - Επισημαίνεται συναφώς ότι οι αδετήσεις υποχρεώσεων βάσει των οποίων η Επιτροπή υπέβαλε το αίτημα ανάκτησης είναι αβάσιμες, όπως αποδεικνύεται από τα προσκομισθέντα έγγραφα. Ο χρόνος εργασίας και οι δαπάνες του προσωπικού αναφέρονται ορθώς για όλους τους πόρους που διατέθηκαν για το πρόγραμμα και αντιστοιχούν σε ό,τι ζητήθηκε από την Επιτροπή. Δεν υφίσταται καμία επικάλυψη μεταξύ πόρων και άλλων επιδοτούμενων προγραμμάτων. Δεν υφίστανται οι λοιπές προσαπτόμενες αδετήσεις υποχρεώσεων. Όλες οι αιτιάσεις της OLAF επί των οποίων η Επιτροπή θεμελιώνει το αίτημα ανάκτησης αναφέρονται σε άλλα προγράμματα. Δεν αντεστράφη το βάρος απόδειξης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ισότητας, της καλής συμβατικής πίστης και παράβαση του άρθρου II.22 της σύμβασης επιδότησης.
 - Επισημαίνεται συναφώς ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθόσον απαίτησε την ολοσχερή απόδοση του ποσού που χορήγησε στην προσφεύγουσα, μολοντί από τη διαδικασία ελέγχου προέκυψαν ανακολουθίες μόνο σχετικά με δύο επαγγελματίες που συμμετείχαν στο πρόγραμμα. Ζητήθηκαν όλες οι λοιπές άμεσες δαπάνες πέραν των δαπανών προσωπικού και όλες οι έμμεσες δαπάνες.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται, επικουρικώς, δικαίωμα αποζημίωσης λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού της Επιτροπής.
 - Κατά την προσφεύγουσα, πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την άσκηση αγωγής, ήτοι ο πλουτισμός ενός συμβαλλόμενου μέρους εις βάρος του άλλου και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του πλουτισμού του ενός συμβαλλόμενου μέρους και της ελάττωσης της περιουσίας του άλλου.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Azarov κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-286/19)**

(2019/C 213/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mykola Yanovych Azarov (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: G. Lansky και A. Egger, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/354 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2019, L 64, σ. 7), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/352 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2019, L 64, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές τον αφορούν·
- να διατάξει κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορισμένα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας, και δη
 - α) να καλέσει το Συμβούλιο να προσκομίσει έγγραφα σχετικά με τον έλεγχο, εν προκειμένω, του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και σχετικά με την εξέταση του βάσιμου των αιτιάσεων κατά του προσφύγοντος·
 - β) να καλέσει την ΕΥΕΔ [Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης] να προσκομίσει έγγραφα σχετικά με τον έλεγχο, εν προκειμένω, του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής έννομης προστασίας, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι οι προσβαλλόμενες νομικές πράξεις ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Ο προσφεύγων προβάλλει καταρχάς παράβαση των ρητών ελεγκτικών καθηκόντων του καθού, ιδίως σε σχέση με τον αυτοτελή έλεγχο, τον έλεγχο της αρμοδιότητας και τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας. Συναφώς, το καθού δεν εκπλήρωσε τα επιτασσόμενα από το Δικαστήριο με την απόφασή του της 19ης Δεκεμβρίου 2018, Azarov κατά Συμβουλίου (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει το καθού, δεδομένου ότι αυτό δεν έλεγξε το βάσιμο των αιτιάσεων κατά του προσφύγοντος.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Divaro κατά EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(Υπόθεση T-288/19)**

(2019/C 213/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Divaro, SA (Oviedo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Santos Quintana και M. A. Fernández Munárriz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Grendene, SA (Sobral, Βραζιλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης IPANEMA — Υπ' αριθ. 14 180 038 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1782/2018-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 22ας Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1785/2018-2.
- Να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 10ης Ιουλίου 2018 (ανακοπή B 2 598 285).
- Να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 14 180 038 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα προϊόντα που μνημονεύονται στην εν λόγω αίτηση.
- Να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Stada Arzneimittel κατά EUIPO (Αναπαράσταση δύο παράλληλων καμπύλων κόκκινων γραμμών)

(Υπόθεση T-290/19)

(2019/C 213/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-C. Plate και R. Kaase, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος (Αναπαράσταση δύο παράλληλων καμπύλων κόκκινων γραμμών) με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 375 540 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1918/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2019 — Klymenko κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-295/19)

(2019/C 213/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Phelippeau, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την οικεία προσφυγή του Oleksandr Viktorovych Klymenko παραδεκτή·
- να ακυρώσει την απόφαση 2019/354 του Συμβουλίου της ΕΕ, της 4ης Μαρτίου 2019, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/352 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2019, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 87 και 91 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένες.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας τα οποία διασφαλίζονται βάσει των θεμελιωδών αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου και κατοχυρώνονται με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και με τα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσεως, καθώς το άρθρο 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αποτελεί τη νομική βάση του περιοριστικού μέτρου που ελήφθη εις βάρος του προσφεύγοντος.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον ο προσφεύγων διατείνεται ότι προσκόμισε στοιχεία καταδεικνύοντα την έλλειψη αρκούντως βάσιμων πραγματικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσε να στηριχθεί η κίνηση οποιασδήποτε ποινικής διαδικασίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιοκτησίας, δικαίωμα το οποίο συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης και προστατεύεται βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2019 — Sumol + Compal Marcas κατά EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)

(Υπόθεση T-296/19)

(2019/C 213/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: J. Pimenta και A. Sebastião, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενόπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUM011 — Υπ' αριθ. 13 761 168 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενόπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση R 1662/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να μην επιτρέψει την καταχώριση της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 13 761 168 SUM011 για τις λοιπές υπηρεσίες στις κλάσεις 35 και 39·
- να καταδικάσει τους λοιπούς αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ανακοπής και προσφυγής ενόπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — OLX κατά EUIPO — Stra (STRADIA)**(Υπόθεση T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 373 της 15.10.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΧΚ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 399 της 5.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΧΜ κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 399 της 5.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥQ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥR κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — ΥS κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 408 της 12.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019 — Bronckers κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 25.2.2019.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL